

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

VIII. évfolyam, 3. (31.) szám 2024. szeptember

Lapunk tartalmából

Harmadik rektori ciklusát kezdte
Dr. Sótónyi Péter 12

Dr. Bakos Zoltán: „Egy ernyő alatt
dolgozunk a lovak egészségéért” 14

Boros Boglárka, aki vizsgaidőszakban
nyert éjszakai fogathajtást 16

Kitekintés 3
Intézményi hírek 4
Hankó Balázs:
Az Egyetem kampuszát akkor is
meg kell építenünk! 5

Hagyományos oktatás
a legmodernebb eszközökkel 11
Az egyetemi autonómiát növelte
a felvételi átalakítása 14

Őshonos sertésfajták
jelene és jövője 15

Az első előadás
Balatonszemesen 20
Parki piknik:
omlóra sülték az ökrök 21
IX. Állatorvosi Vándortúra
– körtúra a Mátrában 24
Együttműködés
az Aldo Moro Egyetemmel 26

Collaboration with the University
of Bari Aldo Moro 27
Kaliforniából Budapestre: két külön-
böző kultúrában gyökerezve 28
From California to Budapest:
Having roots
in two different cultures 30
English summary
School with a View 32
Conversations with
Dr. Zoltán Bakos,
Associate Professor
„We work together under
one roof for the health of horses” 34
Interview with veterinary
student Boglárka Boros
The student who won a night-time
carriage-driving race during the exam
period 35

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: **Balázs Gusztáv**. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: **Dr. Sótónyi Péter** rektor. ISSN 2631-1852 Nyomdai kivitelezés: Prime Rate Zrt. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4100, e-mail: univetfolyoirat@univet.hu Lapunk számai a <https://univet.hu/hu/category/univet-ujzag/> webhelyen is olvashatók.

Kitekintés

Nehéz megszólalni egy ilyen ünnepély után, amely nemcsak az agyunkat, hanem a szívünket is megérintette. A tanulmányaitok most kezdő hallgatók ne felejtsek el sosem, hogy ebből az egyetemből csak egy van az országban. Minden hazai állatorvosnak ez az Alma Mater és ez olyan összetartó erőt képvisel, amit a következő generációknak is meg kell őrizniük.

Dr. Sótóyi Péter rektor zárszavából idéztünk. Tényleg nehéz volt megszólalni abban a pillanatban, az érzelmek leülepedése után mégis érdemes visszatérni arra, hogy mit láttunk, mit hallottunk.

A jubileumi diplomák átvételekor évtizedekkel ezelőtt végzett állatorvosok rajzolták fel Magyarország élő térképét. Megkapó volt látni a békéscsabai vasdiplomás állatorvos házaspárt. Az Egyesült Államokból is hazalátogatott egy 1974-ben doktorrá avatott kolléga.

Az egyetemünk története iránt fogékonyak számára igazi meglepetésként egy „közvetett bizonyíték” is alátámasztotta a jegyzetünket bevezető rektori tételt.

A tanévnyitón **Náray-Szabó Gábor** akadémiassal, az egyetemet fenntartó Marek József Alapítvány kuratóriumának elnökével együtt díszdoktorrá avatták a 84 éves **Horst Erich König** professzort, aki egy erdélyi szász településen, Talmeschenben, magyarul Nagytalmácson látta meg a napvilágot 1940-ben. Bukarestben avatták állatorvos doktorrá. Legmagasabb kitüntetésünkkel tudományos munkásságát ismerte el a Szenátus. A Házállatok anatómiája című műve (képünkön) most jelent meg magyar nyelven is, amit az első Anatómia előadáson mutattak be.

Horst Erich König díszdoktori címét megköszönő beszédében elmondta,

hogy családját sok kapcsolat fűzte Magyarországhoz. Édesapja 1910 körül magyar családba került, ahol jól megtanulta a nyelvet. Magyar újságokat is tudott olvasni, amire nagyon büszke volt.

Írásunk mondanóját illetően az a legérdekesebb, hogy a professzort is megérintette Alma Materünk szelleme. Nagybátyja, **Michael Bonfert** ugyanis Budapesten tanult állatorvosnak. Könnyen utána nézhetünk, mert König professzor a Siebenbürgische

Zeitung című lap 2012. július 8-i számában megemlékezett nagybátyjáról születésének 125. évfordulóján. Mint írta, a Heltauban (Nagydisznódon) született Bonfert 1906-tól 1912-ig tanult az Állatorvostudományi Egyetemen. Tanulmányai alatt egy szemesztert külföldön töltött Berlinben, valamint a bécsi és a müncheni állatorvosi iskolákban végzett szakmai gyakorlatot. Tanulmányait állatorvosi oklevéllel fejezte be és tudományos asszisztensként kezdett dolgozni az Állattenyésztési Tanszéken **Wellmann Oszkár** professzor irányítása alatt. Asszisztensi ideje alatt besorozták a hadseregbe lóállatorvosnak. A háború befejeztével visszatért egykori intézetébe, ahol disz-

sertációként a „fogászati kormeghatározás lovakban” tudományos témáját dolgozta fel. Műve megtalálható a könyvtárunkban. Egyetemünk aranydiplomáját 1965-ben kapta meg. König professzort az ő példája vezette, amikor az állatorvos pályát választotta!

Lapunkban rendszeresen bemutatunk jelenlegi magyar, nemzetközi és olyan hallgatókat is, akik külföldön születtek, de egyik felmenőjük magyar. Ma még senki sem tudja megmondani, kiből lehet közülük akár a jövő díszdoktora...

Ha időszerű lesz, talán folyóiratunkat is fellapozzák adatokért a majdani méltatók.

Balázs Gusztáv

Dr. Sótonyi Péter átvette rektori megbízólevelét

Dr. Sulyok Tamás Magyarország köztársasági elnöke 2024. szeptember 27. napjától 2029. szeptember 26. napjáig terjedő időtartamra rektori teendők további ellátásával bízta meg Dr. Sótonyi Péter Tamás egyetemi tanárt az Állatorvostudományi Egyetemen. A megbízólevelet július 8-án, a Sándor-palotában adta át.

Fotó: Sándor-palota

Bolyai ösztöndíjasok

Munkatársaink közül az idén **Dr. Berlinger Balázs** tudományos főmunkatárs (Állathigiéniái, Állomány-egészségtani Tanszék és Mobilklinika) analitikai és környezeti kémia, **Dr. Mátis Gábor** egyetemi docens (Biokémiai Osztály) és **Dr. Somskői Bence** tudományos főmunkatárs (Szülészeti Tanszék és Haszonállat-gyógyászati Klinika) állatorvostudományágban nyertek Bolyai János Kutatási Ösztöndíjat.

Dr. Rácz Bence

Szent-Györgyi Albert Díjas

A Magyar Felsőoktatás Napja alkalmából **Dr. Rácz Bence** professzor, az Anatómiai és Szövettani Tanszék tanszékvezető-helyettese, egyetemünk doktori iskolájának vezetője a felsőoktatás területén végzett kiemelkedő oktatói, kutatói tevékenysége elismeréseként Szent-Györgyi Albert Díjat vett át **Dr. Hankó Balázs** minisztertől augusztus 30-án, a Műegyetem tanévnyitó ünnepélyén.

Dr. Gál János Tolnay Sándor Díjas

A magyar állatorvosi oktatás alapköveit lerakó Dr. Tolnay Sándor tiszteletére 1992-ben alapított díjat az idén **Dr. Gál János** tanszékvezető egyetemi tanár részére adományozta **Dr. Nagy István** agrárminiszter augusztus 19-én. A díjat kollegának az egzotikusállat és vadegészségügy terén folytatott, kimagasló oktatási és oktatásszervezési tevékenységért kapta. A kitüntetés elismerése annak a munkának is, amely az Egzotikusállat- és Vadegészségügyi Tanszékben ölt testet.

Közel négyszeres volt a túljelentkezés

Az idén a megváltozott felvételi feltételek és a bevezetett intézményi pontok lehetőséget kínáltak az Állatorvostudományi Egyetem számára, hogy a jelentkezők közül olyan diákokat válasszon, akik nemcsak a tanulmányi eredményeik alapján kiválóak, hanem motivációjuk, lelkesedésük és szakmai elkötelezettségük is kiemelkedő az állatorvosi hivatás iránt.

„Intézményünk mindig is elkötelezett volt a minőség iránt, az Állatorvostudományi Egyetemen keményen meg kell dolgozni a diplomáért. Az állatorvos a társállatok gyógyítása mellett az emberiséget gyógyítja, hiszen a munkája valójában az állattartástól az élelmiszer asztalra kerüléséig tart” – hangsúlyozta **Prof. Dr. Sótonyi Péter**, az Állatorvostudományi Egyetem újraválasztott rektora.

Az angol nyelvű kutató zoológus szakra, nappali munkarendben, osztatlan képzési szinten, állami ösztöndíjas fi-nanszírozási formában 309,

az angol nyelvű kutató zoológus szakra, nappali munkarendben, osztatlan képzési szinten, önköltséges finanszírozási formában 322,

az állatorvosi szakra nappali munkarendben, osztatlan képzési szinten, állami ösztöndíjas finanszírozási formában 386,

az állatorvosi szakra nappali munkarendben osztatlan képzési szinten, önköltséges finanszírozási formában 355,

a biológus szakra nappali munkarendben, alapképzési szinten, állami ösztöndíjas finanszírozási formában 83 pont volt a felvételi ponthatár.

Az Egyetem fenntartója, a Marek József Alapítvány ösztöndíjprogramja keretében idén is lehetőséget biztosít a haszonállatgyógyászat és élelmiszerlánc-biztonság területei iránt elhivatott fiataloknak, így enyhítve a területeket érintő súlyos szakemberhiányt.

Tavaly indult új szakunk is rendkívül népszerűnek bizonyult, az angol nyelvű kutató zoológus képzést négyszeres túljelentkezés mellett mintegy 35 fővel indítjuk. A biológus mesterképzésünk idén is a szokásos létszámmal kezdte a tanévet.

Az Egyetem a világ harmadik legrégebbi és Magyarország egyik legelismertebb felsőoktatási intézménye, amely elkötelezett az állatorvosi szakma és az állatjólét iránt. Az Egyetem magas szintű képzést és kutatási életpályát kínál a hallgatóknak ezzel felkészíti őket a jövő lehetőségeire és kihívásaira. A túljelentkezés jól tükrözi a változatlanul kiemelkedő érdeklődést az intézmény iránti.

Bízunk benne, hogy a felvett hallgatók nemcsak falaink között, hanem a szakmai életük során is méltó módon képviselik majd az Állatorvostudományi Egyetem szellemiségét és értékeit.

(univet.hu)

Dr. Hankó Balázs: Az Egyetem kampuszát akkor is meg kell építenünk!

Az Állatorvostudományi Egyetem szeptember 6-án, az Aulában tartotta tanévnyitó ünnepségét. Tanévnyitó beszédet Dr. Sótonyi Péter rektor mondott, majd Dr. Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter szólt a résztvevőkhöz. Az eseményen Honoris Causa doktorrá avatták Dr. Náray-Szabó Gábor akadémiust és Dr. Horst Erich König professzort. A jubileumi diplomásokat és elsőéves hallgatókat Hernádi Zsolt, a MOL Magyar Olaj- és Gázipari Részvénytársaság elnöke-vezér-igazgatója köszöntötte.

Elsőként **Dr. Sótonyi Péter** rektor tanévnyitó beszéde hangzott el, amit teljes terjedelmében közlünk.

**Tisztelt Katalin Asszony, Miniszter Úr, Elnök Úr, Államtitkár Urak!
Mélyen tisztelt Ünnepi Tanácsulés,
Kedves Jubiláló Kollégáim,
Vendégeink, Oktatótársaim,
Tanévkezdő Hallgatóink, Hölgyeim
és Uraim!**

237 éves Alma Materünk méltó ünnepe a mai nap, különösképpen az elsőéves állatorvos és zoológus hallgatóknak, akik most kezdik meg tanulmányukat, és válnak egyetemi polgárrá. *Soha nem volt ilyen magas a magyar, angol és német nyelvű állatorvos- és az angol nyelvű zoológusképzésre felvettek száma, mint idén.* Minden bizonnyal jó érzés Önöknek, hogy egy nagy közösség tagjaivá válnak, ahol az 1800 hallgatónkból 1200, azaz a hallgatók kétharmada a világ 62 országából érkezett külföldi diák.

Az egyetemi éveiket ma megkezdő új diákjainkhoz szóló köszöntés előtt a jubiláló diplomásokhoz fordulok.

Tisztelt Jubileumi Diplomások!

Az Állatorvostudományi Egyetem oktatói, kutatói és hallgatói nevében

Dr. Sótonyi Péter: Bízunk benne, hogy a kész tervek alapján folytatódhatnak a további fejlesztések is

nagy szeretettel, tisztelettel, megilletődve köszöntöm Önöket – akik közül többen tanárain, később kollégáim is voltak – Alma Materünk falai között, azon az ünnepélyes alkalmon, amelyen az 1954-ben végzetek rubin-diplomát, az 1959-ben végzetek vasoklevelet, az 1964-ben végzetek gyémántoklevelet, az 1974-ben végzetek pedig aranyoklevelet vehetnek át.

Az elmúlt évtizedek sok változást hoztak, de Egyetemünk 237 éve töretlenül vallott alapelvei nem változtak. Célunk ma is az, hogy olyan állatorvosokat képezzünk, akik az állatorvosi hivatás bármely területén megállják a helyüket, váljanak olyan állatorvosokká, mint Önök. Az Önök élete, munkássága legyen példa elsővéseink, ifjú kollégáink számára, mert aldoztavállalásuk, tudásuk, minden kisugárzásuk tovább hat. Így válik ez a nap a múlt és jövő generációinak közös ünnepévé, és bízunk benne, hogy az ifjúság folytatja az Önök küldetését.

Tisztelt Jubilálók!

Ezekben az ünnepélyes, megható pillanatokban nem feledkezhetünk

meg azokról a kollégákról sem, akik Önökkel együtt kezdték meg pályájukat, esetleg még kérték is jubileumi oklevelük elkészítését, de sajnos már nem lehetnek velünk. Tisztelettel és kegyelettel emlékezünk rájuk!

Kedves Vendégeink!

Az állatorvos közösségformáló szereplő, jelentős hatást gyakorol környezetére. A gazda, ha bízik állatorvosában, kikéri annak véleményét az élet egyéb kérdéseiben is, ami lehet családi, gazdasági probléma vagy akár a politika kérdései. Így az állatorvos a gyógyítás mellett sok szellemi értéket ad át, mert rendelkezik vele és kell, hogy rendelkezzen vele.

Közösségformáló hatása az állatorvosnak természetesen csak akkor van, ha a környezetét érdekli a véleménye, hiszen bíznak benne. Ennek a bizalomnak az alapja pedig a szakmai tudás, amit Alma Materünkben szereznek meg hallgatóink.

A gyökerek meghatározó szerepet játszanak az állatorvosi közösség identitásának alakulásában. Állatorvos elődeink emberi és szakmai nagysága, fáradhatatlan és kitartó

munkálkodása kellett ahhoz, hogy mára az állatorvoslás elfoglalhassa méltó helyét a nagy presztízsű szakmák között. 1880-ban költöztünk jelenlegi – Steindl Imre által tervezett – Campusunkra és itt állunk ma is.

Az oktatás és kutatás színvonalának fenntartása, bővítése és a nemzetközi rangsorokban történő előbbre lépésünk érdekében számos nagyberuházás is történt és történik. A Kormányzat támogatásának köszönhetően, a jövőben Campusunk még látványosabb fejlődésen megy keresztül, szinte teljesen megújul. Az építkezések első fázisa már megindult, a 145 éves épületeink teljeskörű rekonstrukciója során visszanyerik eredeti fényüket, és a legkorszerűbb műszerezettségű, felszereltségű modernizációt követően újra birtokba vehetjük tanzségeinket. *Bízunk benne, hogy a kész tervek alapján folytatódhatnak a további fejlesztések is.*

Patinás intézményünk az állatorvosképzés területén Európa egyik legjobbja, amit immár 4. alkalommal újra bizonyíthattunk a múlt évi európai akkreditációnk során. Mi ragaszkodunk a hagyományos tanításhoz, mert oktatásunk világszerte elismert, és példa értékű az állatorvosképzésben. Ugyanakkor célunk az érzelmi kötődés kialakítása, a természetes gondolkodás megerősítése.

Kedves elsőéves Hallgatóink!

Az őszi első hónapja, szeptember, mindenkinek mást jelent. A népi kalendárium szerint szeptember Szent Mihály hava, de hívják őszelőnek, és a Földanya havának is, hiszen a mezőgazdaságban munkálkodóknak a betakarítás, a borászok számára a szüret időszaka. Ebben a hónapban, éppen a mai napon, szeptember 6-án ünnepeljük a világhírű magyar állatorvos professzor, **Hutýra Ferenc** 164. születésnapját.

Nekünk, állatorvosoknak, az Állatorvostudományi Egyetem oktatóinak és hallgatóinak a szeptember a szakma megújulásának ünnepe. 237 esztendeje minden ősszel összegyűlünk, és méltóképpen fogadjuk azokat az elsőéves hallgatókat, akik – hitünk szerint

Az ünnepséggel a 238. tanév vette kezdetét

Balázs Gusztáv felvételei

– hamarosan az állatorvos társadalom aktív tagjaiként hivatásunk hírnevét fogják öregbíteni szerte a világon.

Mindenekelőtt közvetlenül Önökhöz, kedves hallgatóinkhoz szólok. „Az élet rövid, (...) az alkalom mulékony, a kísérletezés veszélyes, a döntés nehéz.” Nem mástól származnak ezek a mély gondolatok, mint **Hippokratész** ókori görög orvostól, akit az orvosi etika atyjának tartanak. Kedves hallgatók, „az élet rövid”, és Önök mégis úgy döntöttek, hogy az állatorvoslásnak szentelik éveiket. „Az alkalom mulékony”, de Önök éltek a lehetőséggel, jelentkeztek, és – az ismét igen magas pontszám dacára – felvételt nyertek a múltú intézményünkbe. „A kísérletezés veszélyes”, mondja Hippokratész, és Önök mégis sok-sok kockázatot fognak vállalni tanulmányaik során, hogy számtalan kudarc után végül a legmegfelelőbb döntéseket hozzák. „A döntés pedig nehéz”. Nehéz, mert felelősséggel jár. Nehéz, mert életek fognak múlni rajta. Nehéz, mert ha könnyű lenne, nem töltenének az állatorvosok hosszú-hosszú éveket tanulásal és gyakorlással, és nem kellene számtalan nehéz próbatételt leküzdeniük, mire megkapják diplomájukat. Nehéz, mert ez a diploma csak a belépő ahhoz, hogy újfajta kihívások vég-

telen hosszú sorával szembesüljenek.

Ha ennyi a nehézség, veszély és felelősség, és rövid az élet, miért éri meg mégis gyógyító pályára lépni? – kérdezhetnék Önök. A választ szintén Hippokratész adja meg, amikor úgy fogalmaz: „az élet rövid, de a művészet végtelen”. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szeretném felhívni a figyelmüket az orvoslás és az állatorvoslás egy méltatlanul ritkán emlegetett aspektusára, még hozzá arra, hogy a gyógyítás és a művészet az emberiség egész történelme során kéz a kézben járt. Az állatorvostörténelem, a maga számos sokoldalú géniuszával szintén arra tanít, hogy az emberi szellem e két, látszólag nagyon különböző megnyilvánulása, az orvoslás és a művészet a gyógyító tevékenységek során szorosan összeforr. Nincsen két egyforma alkotás, mint ahogy nincsen két pontosan egyforma tünetegyüttes vagy beteg állat sem. Minden helyzet, minden betegség, minden gyógyulás egyedi és megismételhetetlen – akár egy csodálatos festmény vagy egy vers, amelynek sorai beleégnek az ember lelkébe. Míg az elméleti tudomány egzakta és objektív, a tudomány a gyakorlatban, valós élethelyzetekben, az állatorvos és a beteg állapot találkozásakor szubjektívvá válik. A gyógyítás során ugyanúgy teret kap az

ötlet és az inspiráció, akár bármely egyéb alkotási folyamat során.

Azt, hogy az orvoslás művészet, már az ókorban is felismerték. „Vates et medici unus Apollo favet”, vagyis „költőknek és orvosoknak egy a pártfogója, Apolló”. A Napisten, Apolló a görög mitológiában nem csupán egészséget és betegséget szórt szét tüzes nyilával, hanem a művészetek istennőinek, a Múzsáknak is vezetője volt. A Múzsáknak szentelt csarnokok, a Múzeumok évezredek óta a tudomány céljait is szolgálják. **Leonardo da Vinci**, az olasz reneszánsz zsenije a XV. század végén olyan rajzokat készített, amelyek egyrészt elképesztő anatómiai tudásról tettek tanúbizonyosságot, másrészt nagyon magas művészi értékkel is bírtak. **Rembrandt** festményeinek megrendelői jelentős részben orvosok voltak, a XVI. század egyik híres bolognai doktora pedig gyógyító tevékenységéért cserébe, tiszteletdíjként **Raffaello** festményét, a Keresztelő Szent Jánost kérte. **Nietzsche** szerint az esztétika nem más, mint alkalmazott élettan, vagyis az egészség szép, és a szépség maga az egészség. A sor a gyógyítás és a művészet termékeny szimbiózisáról a végtelenségig folytatható.

Neves, nagy tudású állatorvosaink közül sokan az állatorvoslás művészetén kívül egyéb művészeti ágakban is jeleskedtek. De büszkeséggel tölti el szívünket számtalan kiváló állatorvos sportolónk világraszóló sikere is. Külön is szeretném kiemelni és Önök elé példaként állítani három sportolónkat, olimpiai- és világbajnokainkat, akik a *Nemzet Sportolója* kitüntetés birtokosai. Ez azt jelenti, hogy a Nemzet Sportolójának egynegyede állatorvos: **Faragó Tamás**, **Magyar Zoltán**, **Wladár Sándor**.

Az orvoslás és a művészet gyümölcsöző együttműködését a legfrissebb tudományos kutatások is megerősítik. Azok az orvostanhallgatók, akik akár csupán élvezői, akár művelői is valamely művészeti ágnak, empatikusabb, érzékenyebb, és összességében alkalmasabb gyógyítók lesznek, mint ugyanolyan szakmai felkészültségű társaik.

Ne csak gondolatokat vegyenek át, hanem önállóan gondolkodni is tanuljanak meg. A szakterületükön ne csak azt tanulják meg, amit tanítanak, ne csak szakemberek legyenek, hanem egész emberek. A szaktudásuk mellett általános műveltségre és egészséges világnézetre is szükség van. Ez biztosítja a szélesebb látókört, ez óvja meg Önöket az egyoldalúságtól.

A fejlődésnek egyik döntő tényezője a társadalom kulturáltsága. Ahhoz, hogy az Önökre váró versenyben helyt tudjanak állni, sokoldalú és magas színvonalú ismeretekre van szükség. Ugyanakkor szembe kell nézniük a világunkban lévő morális zűrzavarral is, szerencsétlen dolog az erkölcsi normák, szellemi értékek alábecsülése. Az alkotómunka, a felkészültség alapján a szellem és erkölcs világában kezdődik és tudatos tevékenység eredményeként valósul meg.

„Az igaz túléli a múlandót.”

Éppen ezért fontos, hogy megőrizzük lelkiismeretes tanáraink, tudósaink emlékét, különösen a mai időkben, amikor az általános erkölcsi romlás és rombolás zavaros hullámai már az Egyetem kapuján is átcsapnak. Amikor sokszor semmitmondó cikkek és előadások, valamint zavaros gondolatokra épített elméletek megtevesztő serege hagyja el a szaksajtót.

Erről **Zimmermann Ágoston** professzor már 80 évvel ezelőtt, a Természettudományi Társulat 1941-ben tartott elnöki megnyitóján ma is érvényes, sőt ma sokkal aktuálisabb szavakkal így szólt: „*A fantázia nem egyszer elragad egyeseket, népszerűsége törekedve felületes, hazard gondolatokat vetnek fel és félrevezetik a tájékozatlanokat. A tömeg könnyen hisz azoknak, akik sokat sűrögnek-forognak körében és olykor meg nem engedett eszközökkel, alantos fogásokkal dolgoznak.*”

Megkülönböztetett szeretettel köszöntöm idegennyelvű hallgatóinkat!

Önök nemcsak családjuktól távol, de egy idegen országban, hazájuktól eltérő kulturális közegben kezdik meg tanulmányaikat, a hivatásuk gyakorlásához szükséges ismeretek elsá-

játítását. Ezért külön elismeréssel vagyok Önök iránt. Egyben biztatom is Önöket, hogy az állatorvos-tudomány mellett éljenek a világváros Budapest által nyújtott lehetőségekkel, ismerkedjenek meg hazánkkal! Budapest mellett ismerjék meg országunk történelmét, gyönyörű vidékeit, hagyományait, kultúráját és őrizték meg legjobb emlékezetükben!

Kedves Ifjú Kollégáim!

Mai világunk a sokoldalúságról, a rugalmasságról és sajnos az időhiányról szól. Mégis azt kérem Önöktől, sose feledkezzünk el azokról, akikért és amikért élni érdemes, és időnként álljunk meg egy pillanatra. Az új tanév kezdetekor közös alkotásra szeretném hívni Önöket. Végezzük munkánkat a lehető legnagyobb komolysággal és szakmai precizitással, de adjunk teret a jól végzett munka felett érzett diadalnak is. Hallgassunk zenét, hogy jobban ráhangolódhassunk az élet szimfóniájára. Olvassunk verseket, hogy érezzük a kimondott és a leírt szavak erejét. Élvezzük a képzőművészetek változatosságát, hogy sose felejtjük el: ha egy probléma egyik megközelítésből megoldhatatlannak bizonyul, éppen ideje nézőpontot váltanunk. Az Állatorvostudományi Egyetem nevében megígérhetem Önöknek: mindent meg fogunk tenni, hogy tanulmányaikat Budapesten a legjobb szakmai kezekben, inspiratív és szép környezetben, önállóságot tanulva folytathassák, hogy az Önök és oktatóik kemény munkájának eredményeképpen az állatorvosi szakma hivatássá, a hivatás pedig művészetté válhasson.

Kívánom, hogy sose hiányozzon Önökből a cselekvő szeretet, a jövőbe vetett bizalom és összefogás ereje. Önöknek feladata és kötelessége is a természet törvényeinek nemcsak betartása, de maradéktalan érvényre juttatása és betartatása is. Ha a szív, a hit, az akarat, a munka, a vágy és a tudat összeadódik, meglesz a győzelem. Tanulmányaik során megszerzett tudásuk révén váljanak szakmailag nagyon jól felkészült, emberi hitéből fakadóan cselekvő, példaadásra al-

kalmak, Nemzetünk jelenét és jövőjét szem előtt tartó becsületes, hazájukhoz hű értelmiséggé.

Mindehhez kérem az Isten áldását.

A fenti gondolatok jegyében a 238. tanévet megnyitom.

Dr. Hankó Balázs: Versenyképesség, rugalmasság, kiszámíthatóság, autonómia

– Mit várunk az egyetemeinktől? Mit vár az elsőéves diák, aki az ismeretlen elé néz, a felsőbb éves, aki már túl van egy-két tapasztalaton, a tanár, a család, az ország, a nemzet? Ezekkel a kérdésekkel vezette be gondolatait köszöntőjében **Dr. Hankó Balázs** miniszter. Tudományos eredményeket, a tehetségek pártolását, a gazdaság támogatását, közösségeink és identitásunk megerősítését várjuk, mert az egyetem nem önmagáért való – fogalmazott. – Ismernie, teljesítenie kell a társadalom ezernyi igényét.

A kormány versenyképességi programjának az a célja, hangsúlyozta, hogy lendületet adjon a felsőoktatásnak, elősegítse felelős működését. Pillérei a versenyképesség, a rugalmasság, a kiszámíthatóság és az autonómia. Az elmúlt évek egyetemi modellváltása a finanszírozás javításával, teljesítményrendszer bevezetésével segítette elő a versenyképességi fordulatot, jelentette ki a politikus. Egyetemeink megállják a helyüket mind itthon, mind a nemzetközi erőterben. Emelkedett a felvett hallgatók

száma, alacsonyabb a lemorzsolódás. A tudományos teljesítmény javulását a publikációk számának növekedése jelzi.

A tárcavezető elmondta, hogy a Pannónia Program keretében a kormány 8 milliárd forinttal támogatja a Horizont programból kiszorított pályázatokat, így **Dr. Kasza Gyula** egyetemi docens projektjét is, mert nekünk fontos az élelmiszerbiztonság.

– Itt nem állhatunk meg, tovább kell erősödünk, tovább kell szolgálni egyetemeinket, köztük ezt az Egyetemet, amelybe több mint 2000 diák és családja helyezte a bizalmát, hogy versenyképes, innovatív tudást és tehertérítő értékrendet kapjon. Ez a bizalom a nemzetközi erőterben is kiemelkedő. Akik itt kezdik meg tanulmányaikat, biztosak lehetnek benne, hogy jó kezekbe kerültek, minden nap érezhetik, átjárja őket az Egyetem 237 évének bölcsessége, hivatástudata.

A miniszter gratulált Dr. Sótonyi Péter kinevezéséhez.

– Megtiszteltetés számomra az, hogy Rektor Úrral dolgozhatok és napról napra megtapasztalhatom a szívből és lélekből fakadó személyes és szakmai elkötelezettségét, amellyel az Egyetemet képviseli. Köszönöm, hogy a múlt években együtt cselekedtünk felsőoktatásunk megújításáért. Ugyanígy számíthatnak Önre az egyetem és nemzetünk polgárai. Biztos vagyok abban, hogy az egyetem továbbra is jól tudja használni azokat a lehetőségeket, melyeket a modellváltással biztosítottunk számára. Legyen bár szoros a gazdasági helyzetünk, az Állatorvos-tudományi Egyetem kampuszát akkor is meg kell építenünk!

Ebben az évben a Szenátus **Dr. Náray-Szabó Gábor** és **Dr. Horst Erich König** részére adományozott Honoris Causa doktori címet.

Dr. Náray-Szabó Gábor akadémikus laudációját **Dr. Battay Márton** főtitkár ismertette. A kitüntetett 1967-ben szerzett diplomát az ELTE TTK Vegyész Szakán. 1967-1990 között a CHINOIN Gyógyszer- és Vegyészeti Termékek Gyárában dolgozott, 1992-

től az ELTE egyetemi tanára. 1996-1999 között az MTA főtitkárhelyettese, ezt követően az Oktatási Minisztérium helyettes államtitkára, 2006-2013 között az MTA Könyvtára főigazgatója. Több mint 250 tudományos közlemény, ebből 8 könyv szerzője az elméleti kémia, számítógépes molekulatervezés, a szerkezeti biológia, a szakmai érdekvédelem és a fenntartható fejlődés területén. 1983-97 között a Magyar Kémikusok Egyesülete főtitkára, majd elnöke, egyesületi tevékenységét Than Károly emlékéremmel ismerték el. 2002-05 között az Európai Kémikus Egyesületek Szövetsége (FECS) elnöke, 2011-ben elnyerte a szervezet Award for Service kitüntetését. Ő rendezte és elnökölte az első Európai Vegyészkonferenciát Budapesten, 2006-ban. 2003-2019-ig a Professzorok Batthyány Körének elnöke, illetve alelnöke. 1990-ben lett az MTA levelező, 1999-ben rendes tagja. A Magyar Érdemrend Középkereszt kitüntetettje, Újbuda díszpolgára. Két gyermek édesapja, hét unoka nagyapja.

Dr. Náray-Szabó Gábor 2020-tól az Állatorvostudományi Egyetem fenntartójának, a Marek József Alapítvány kuratóriumának elnöke. Ezen tisztségében fáradhatatlanul, az oktatás és tudomány iránti alázattal és elkötelezettséggel segíti Egyetemünket abban, hogy nemzetközi szinten is kimagasló színvonalon működhessünk.

Dr. Horst Erich König professzor laudációját **Dr. Lorászkó Gábor** egyetemi docens ismertette. A kitüntetett 1940 első napján született a Szeben megyei Talmesch-ben, Nagytalmácsban. Bukaresti egyetemi tanulmányait követően nagyállatpraxisban, majd a jászvásári Anatómiai és Sebészeti Intézetben dolgozott. Tíz évnyi szakmai tapasztalat után áttelepült a Német Szövetségi Köztársaságba, ahol Münchenben, **Prof. Vollmerhaus** mellett folytatta munkáját. 44 évvel ezelőtt nevezték ki egyetemi tanárnak. A Bajor Állatorvosi Kamara anatómia és sebészet szakállatorvosi címet adományozott részére. Három évig vezette a chilei Anatómiai Intézetet, ahol az év legjobb oktatója és az egyetem

Új tiszteletbeli doktoraink: Dr. Náray Szabó Gábor és

Dr. Horst Erich König

Elsőévesek eskütétele. Még sosem nyertek ilyen sokan felvételt az Állatorvostudományi Egyetemre

Dr. Varga János a jubileumi diplomások nevében szólt

tiszteletbeli professzora címet is megkapta. Ezt követően Bécsben egyetemi tanárként átvette és vezette az Anatómiai Intézetet. A brünni egyetem Jan Kolda éremmel tüntette ki, a jászvásári és a bukaresti egyetemek díszdoktorává avatták. König professzor 166 tudományos közleményt publikált, és 55 doktorandusz képzéséhez járult hozzá. Világszerte elismert alapműve, a Házállatok anatómiája, amelynek Sótornyai professzor úr is társszerzője, éppen most jelent meg magyar nyelven is. Kiemelkedő tudományos munkássága, példamutató oktatói tevékenysége és az állatorvostudomány terén végzett elhivatott munkája elismeréseként a Budapesti Állatorvostudományi Egyetem

díszdoktori címet adományozott König professzor úrnak.

A tanévnyitó ünnepség következő meghatározó eseménye a jubileumi diplomák átadása volt.

– A jubiláló állatorvosok nevében köszönöm Rektor Úrnak és a Szenátusnak, hogy odaítélték számunkra az oklevelet – emelkedett szólásra ezt követően **Dr. Varga János** akadémikus. – Bár sok évtizedet dolgoztunk a gyakorlatban, mégis úgy tűnik, hogy szinte csak tegnap kezdtük el a tanulmányainkat. Pedig ez legalább két emberöltővel odébb volt.

Az első napokban, amikor a kémia tanteremben a periódusos rendszer részleteivel ismerkedtünk, akkora tananyaggal szembesültünk, amekkorá-

val a középiskolában nem találkoztunk. **Kovács Gyula** tanár úr kezdte belénk plántálni az anatómiai ismereteket, latin kifejezések sokaságán haladtunk előre tanulmányaink útján. Számomra különlegesen szép volt a biokémia, amely megismertette az állati szervezet működését, amitől nem is különböznek annyira az emberi szervezet funkciói.

Igyekeztünk megérteni a tananyagot, hogy abból szilárd tudást szerezzünk. Így tettük ezt például a járványtan, a parazitológia, az állathigiénia, az állategészségügyi igazgatás hallgatása esetén is.

Első oklevelünket 1964-ben **Kovács Jenő** professzor úrtól vettük át az Uránia moziban, hiszen akkor még nem

volt ilyen szép aulánk, mint hol most ünnepelünk.

Szeretettel emlékezünk a korosztályunkat tanító **Kemény Arandra, Gáspár Zsuzsára, Kotlán Sándorra, Csiszár Vilmosra, Mócsy Jánosra, Lami Gyulára, Manninger Rezsőre**. Emberséget és szakmát tanítottak nekünk. Többüknek áll mellszobra parkunkban. Amikor arra járok, képzeletben megemelem a kalapomat emlékük előtt.

Az Egyetemen óriási fejlődés történt. Örömmel töltenek el az újjászülető patinás épületek, a gyarapodó műszerekről szóló hírek, az oktatástechnika fejlődése. Az internet korlátlan lehetőséget kínál a hallgatóknak az önképzésben, mindeközben az egyetem gyakorlati képzésének feltételei is bővültek. Kérem, legyenek büszkék arra, hogy egy kitűnő iskolába vették fel Önöket, ahol ugyan sokat kell tanulni, s a pályán nehézségeket, kudarcokat, veszteségeket is át kell élniük, de higgyék el, megtalálják az örömeiket, boldogulásukat is.

Az ünnepség az első évfolyamos hallgatók eskütételével folytatódott, majd **Hernádi Zsolt**, a MOL Nyrt. elnök-vezérigazgatója köszöntötte a jubiláló doktorokat és az elsős hallgatókat. Gondolatait keretes írásunkban közöljük.

A következőkben az állatorvosi tudományok doktorává avatták **Dénes Lillát, Fornyos Kingát, Karancsi Zitát, Kissné Hatala Patríciát, Lorászko Gábort** és **Török Dórát**. Habilitációs oklevelet vett át **Grant Mcdonald, Házi Judit** és **Veres-Nyéki Kata**.

A Szenátus címzetes egyetemi docensi kitüntető címet adományozott **Dr. Biró Ferenc** állatorvosnak, **Dr. Gombos Zoltán** főosztályvezetőnek, **Dr. Nemes Imre** elnöknek, **Dr. Kocsis László** állatorvosnak, **Dr. Kulcsár Gábor** igazgatónak.

A Szenátus **Karvázy Balázs** korábbi lektorátusvezetőnek a „Pro Arte Veterinaria” érmet adományozta.

Az új tanévben nemzeti felsőoktatási ösztöndíjban részesül **Farkas Ábel Húr, Jancsó Benedek, Maloschik Emma Ilona** és **Várhelyi Szabolcs Benedek**.

Miért is mond beszédet az Állatorvostudományi Egyetemen egy olajvállalatot 25 éve vezető közgazdász? Nem sokon múlt, hogy én is itt tanuljak. Édesapám állatorvos volt, tudom azt, mit jelent hajnalban kelni, éjszaka kimenni egy nehéz elléshez vagy 3-4 órán át küzdeni egy kutya meggyógyításáért.

Sokszor hallottam tőle azt, hogy „nekünk minden gyógyításra szoruló állatfaj anatómiáját ismernünk kell, és soha nem mondja meg a beteg, hogy mi a panasz”. Sok barátja a kórházban kérte, hívják be a lódoctort, mert az szerintük olykor hamarabb felállítja a diagnózist, mint a humán orvosok.

Jól emlékszem a kenőcseire. Azt tartotta, hogy amik jók az állatoknak, azok jók lesznek az embereknek is. Mivel az egyik bátyám orvosnak, a másik kibernetikusnak készült, arra gondolt, én folytassam a hivatását. Kicsit későn szólt, amikor már nem tudtam javítani a szükséges tárgyakból az eredményeimen, de becsülettel felkészültem. Azt mondták, hogy ha egy évet a természetben dolgozom, elkezdhetem felvételi nélkül a tanulmányaimat. Egy évig ellető voltam egy szarvasmarha telepen, jól éreztem magam a falusi emberek között, de nem éreztem azt a minden percben nélkülözhetetlen elhivatottságot, ami nélkül ezt a szakmát nem lehet folytatni.

Kossuth-díjas írónk, **Krasznahorkai László** mondta, hogy az állatok szeretete az egyetlen szeretet, amelyben az ember soha nem csalódik. Egyetértek vele. Már minden elképzelhető dologban csalódtam,

de állatokban sosem. Feltétel nélküli szeretetük hatalmas ajándék lesz a tanulmányaikat most kezdő fiataloknak is.

Ennek a szakmának hatalmas nemzetgazdasági jelentősége van. Magyarországon az európai átlagnál nagyobb a mezőgazdaság hozzájárulása a gazdaság teljesítményéhez. Húsiparunkat, élelmiszerbiztonságunkat nem lehetne fenntartani a gazdasági haszonállatok egészségéről való gondoskodás nélkül. Ezért az állatorvosok, beleértve a házi kedvencek gyógyítását is munkájukkal a gazdákért, az emberekért is felelősséget viselnek, vállalnak.

Büszke vagyok arra, hogy a 238. tanévre is rengeteg jelentkeztek. Gratulálok az újjáválasztott Rektor Úrnak! Az ÁTE az egész világon ismert intézmény. Három nyelven hallottuk az eskütételt, a hallgatók kétharmada nem magyar állampolgár. Ekkora nemzetközi elismertséggel azt hiszem egyetlen más magyar egyetem sem rendelkezik. A Corvinus Egyetem kuratóriumi elnökeként mondom, hogy mi is ezt az utat próbáljuk bejárni.

Az egyetemi „Jó tanuló, jó sportoló Ösztöndíjat” **Maloschik Emma Ilona** kiemelkedő tanulmányi, valamint a nemzetközi, illetve országos tájékozási futó bajnokságban elért sporteredménye alapján, **Szentkúti Réka** kiemelkedő tanulmányi, valamint az országos aerobic bajnokságban elért sporteredménye alapján nyerte el.

A **Dr. Hajdu Gusztáv** alapítvány ok-

leveleit a 2023/2024. tanévben elért tanulmányi eredményeik alapján **Dóka Viktória Ivett, Puskás Beatrix, Nagyházi Balázs** és **Horváth Evelin** kapták.

A **Bonafarm** hallgatói ösztöndíját **Németh Jázmin** és **Lukács Lili Anna**, a **Royal Canin** hallgatói ösztöndíjat **Kovács Alexandra** és **Mészáros Gyula Károly** nyerték.

Hagyományos oktatás a legmodernebb eszközökkel

Az Állatorvostudományi Egyetem folyamatosan törekszik arra, hogy hallgatói számára a legkorszerűbb oktatási és kutatási környezetet nyújtsa.

MÉSZÁROS RÉKA

A modern oktatási élmény megteremtése és a fejlett kutatási célkitűzések támogatása érdekében kiemelt figyelmet fordítunk infrastruktúránk folyamatos fejlesztésére. Az Egyetem hisz abban, hogy a hallgatók sikeres felkészítése a jövő állatorvosi kihívásaira a leghatékonyabban korszerű technológiák használatával és a személyes jelenlétén alapuló oktatás kombinációjával valósítható meg. Az elmúlt években a távoktatás jelentős szerepet kapott számos területen, azonban az állatorvosi szakma sajátosságai miatt elengedhetetlen a jelenléti oktatás, hiszen a gyakorlati készségek elsajátítása személyes tapasztalatra épül. Az Egyetem ezért elkötelezett amellett, hogy modern eszközei ellenére is a jelenléti oktatást helyezi előtérbe.

A legutóbbi infrastrukturális beruházásunk az audiovizuális rendszerek átfogó megújítására irányult, célja pedig, hogy mind az oktatók, mind a hallgatók számára megkönnyítse a tananyagok elsajátítását és az eredményes tudományos munkát. Az új rendszer a legmodernebb audio-, video- és streaming-eszközöket tartalmazza. A tervezés során nagy hangsúlyt fektettünk a felhasználóbarát megoldásokra, hogy a jövőtálló technológiák a következő generációk számára is biztossáák a kiváló oktatási környezetet. Az okostantermek kialakítása 2025 márciusáig több mint 1800 új eszköz beszerzését és telepítését jelenti az Egyetem több helyszínén, beleértve az István utcai, a Rotenbiller utcai és az üllői telephelyeket.

Az Egyetem elkötelezettsége a XXI. századi technológiák iránt jól mutatkozik három kiemelkedő tanterem példáján keresztül. Mind a Zimmer-

Zimmermann előadó

Kotlán előadó

man, illetve a Kotlán teremben és patológia gyakorlóteremben lehetővé teszi az új audiovizuális rendszer, hogy előadók és hallgatók egyaránt zökkenőmentesen használhassák a streaming technológiákat és az interaktív eszközöket. A modern vezérlőrendszer egyszerű és átlátható működést biztosít, miközben a diákok részt vehetnek a közös munkában. A Smart Podium érintőképernyős megoldása lehetőséget nyújt arra, hogy a hallgatók ne csak passzívan figyeljék az órákat, hanem aktívan részt vegyenek az anyag feldolgozásában, hiszen a tananyag a későbbiekben egy kattintással letölthető lesz eszközeikre. Az előadó egyik „érzékszerve” az AI vezérelt 4K felbontású PTZ kamera, mely, ha szükséges követi az előadót. A szintén 4K felbontású, Epson lézer projektor és az akár 5 méter széles vetített kép messze felülmúlja a korábban alkalmazott képi megjelenítést.

Korábban a Zimmermann teremben

egy egyedülálló, 3D-s vetítőrendszer került beüzemelésre, amely jelentősen megkönnyíti az anatómia oktatását. A 3D technológia révén a diákok sokkal mélyebben érthetik meg az összetett anatómiai struktúrákat, hiszen a vetítőrendszer a koponya finom részleteit is élethűen megjeleníti. A rugalmasságot növeli, hogy a rendszer 2D-ben is használható, így minden hallgató számára elérhető a kényelmes tanulási élmény.

A modernizációval egyetemünk nemcsak az oktatás színvonalát emeli, hanem a jövő állatorvosait is arra készíti fel, hogy a legjobb technológiai támogatás mellett, de személyes jelenlétükre alapozva váljanak kiváló szakemberekké.

A beruházás a „Gyakorlatorientált felsőfokú képzések fejlesztése az Állatorvostudományi Egyetemen” című RRF-2.1.2-21-2022-00008 kódszámú projekt keretében valósult meg.

Harmadik rektori ciklusát kezdte el Dr. Sótonyi Péter

Zenés köszöntés Zuglóban, könyvbemutató

A hallgatók voltak a legfrissebbek a 70. születésnap köszöntésben
Horváth Anikó/Fényfotó felvétele

A kötetet a Magyar Tudósok sorozatban a Lexica Kiadó adta ki

Minden oka megvolt arra Dr. Sótonyi Péternek, hogy szeptember 27-én délelőtt zuglói otthona előtt a következőt mondja: „Ilyenben még nem volt részem, de azt hiszem Magyarországon egy rektornak sem!” Meglepetésére ugyanis titkoltan, az utcán kezdődött a harmadik rektori ciklusát indító, születésnap köszöntéssel, életrajzi könyvének bemutatásával gazdagított eseménysor.

B. G.

Először egyetemi hallgatók üdvrivalgása és fúvószenekar játéka csalogatta családjával együtt az erkélyre, majd odalenn Harsányi Kristóf, a Hallgatói Önkormányzat elnöke köszöntötte őt, „aki vért, verítéket és könnyeket nem sajnálva harcolt olyan ügyekért is, amikben senki más nem hitt. Visszaszerezte Alma Materünk nevét és önállóságát. Neki köszönhető, hogy biztonságos, jó közösségben élhetünk, és tudjuk, hogy itt tanulva 20-30-40 év múlva is olyan embereket hívhatunk fel telefonon, akik a barátaink.”

A koccintások után az előállt hintón az ünnepelt feleségével együtt az István utcai kampuszra hajtott.

Az aulában több száz résztvevővel folytatódtek a köszöntések, majd bemutatták Ezsias Erzsébet művét **A lovassporttól az állatorvostudományig – Sótonyi Péter Tamás életpályája** című könyvét.

Első megszólalóként **Dr. Németh Tibor** (képünkön) professzor, klinikai rektorhelyettes elevenítette fel 40 évvel ezelőtti első találkozásukat. Középkorúként az orvostudományi egyetem Biológiai Intézetében dolgozó Dr. Sótonyi Péterhez jelentkezett

biológia felkészítőre. Mint később kiderült, klinikus édesanyja arra kérte a fiatal aspiránst, hogy már az első foglalkozáson beszélje le fiát az állatorvoslásról, és az orvosi pályára irányítsa. Dr. Sótonyi Péter ezért megdöntetlennek látszó ellenérveket sorakoztatott fel a szakmáról a gimnazistának, amit újdonsült tanítványa tiszteletudóan megköszönt, de egy apró kérdést feltett neki: – Akkor Ön miért lett állatorvos? Hamarosan már ennek szakmának a szépségeiről beszélgettek. Immár több mint egy évtizede dolgoznak együtt a vezetésben.

Orbán Viktor miniszterelnök a következő levélben köszöntötte az ünnepeket.

„Tisztelt Rektor Úr!

Azt hiszem, sokak nevében állíthatom, kész szerencse, hogy a gyermekkorában szőtt terveit jócskán átírta az élet, hiszen ennek köszönhető, hogy Magyarország ma egy olyan világhírű kutatóval büszkélkedhet, aki elkötelezett munkájával nagyban hozzájárult a hazai állatorvos képzés színvo-

beszélgetés az Aulában

nalának nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő szintre emeléséhez. Hálaadásunk lehetünk nemcsak azért, hogy a lovak iránti szeretete a régészet helyett a gyógyítás, majd az anatómia irányába terelte, de amiatt is, hogy megmaradt szívügyének a magyar lovas kultúra régi rangjának helyreállítása is. Köszönjük mindazt, amit tudósként, tanárként az állatok gyógyítása, az állatorvosi anatómia fejlődése érdekében tesz szívével szenvedéllyel és a tudomány erejével mind a mai napig. Engedje meg, hogy a születésnapja alkalmából gratuláló családtagok és barátok sorában állva én is tisztelettel köszöntsem és jó egészséget, sikereket, lovaglásban egyaránt bővelkedő éveket kívánjak. Isten éltesse sokáig!”

Hankó Balázs innovációs és kulturális miniszter is levélben küldte el gondolatait. Úgy fogalmazott, hogy „az elmúlt évek során legyek bárhol is, az Állatorvostudományi Egyetem közösségéhez tartozónak érzem magam. ... Sóttonyi Péter nélkül nem így nézne ki ma az Állatorvostudományi Egyetem, sőt, könnyen lehet, hogy az önállóságát sem nyerte volna vissza. Nemzetünknek szüksége van a kiváló ÁTE-re, melynek záloga Te vagy”.

Dr. Merkely Béla Senecát idézte: "Non vivere bonum est, sed bene vivere." (Nem élni jó, hanem jól élni). A Semmelweis Egyetem rektora így folytatta: „A mai ünnepség főszereplője tudja ezt. Ritkán adódik olyan különleges pillanat, olyan pompás alkalom, amikor egy szakmailag és emberileg is kimagasló nagyságot, egy igazi vezetőt és ami ennél is több, egy odaadó barátot köszönhetünk, akitől sok-sok jó tulajdonsága mellett azt is elleshetjük, hogyan lehet valójában jól élni. Sóttonyi Péter ilyen kivételes ember, akire példaképként tekinthetünk mindannyian. hiszen hivatása a szenvedélye, amit lenyűgöző alázattal és hozzáértéssel művel sziklaszilárd elhatározással mindig a célt szem előtt

Képünkön a könyvbemutatót vezető Dr. Süth Miklós intézetigazgató, rektori főtanácsadó, Dr. Sóttonyi Péter rektor, Dr. Merkely Béla, a Semmelweis Egyetem rektora és Dr. Wladár Sándor, a Magyar Úszó Szövetség elnöke

tartva. Mégis szeretettel, baráti közvetlenséggel fordul mestereihez, tanítványaihoz és kollégáihoz egyaránt.”

Dr. Sóttonyi Péter az az ember, aki nem ismer lehetetlent – méltatta **Dr. Wladár Sándor** olimpiai bajnok úszó, állatorvos. „Azt mondja magáról, hogy vannak pozitív tulajdonságai. Én azt mondom, hogy millió pozitív tulajdonsága van, negatív tulajdonságát nem ismerem. Eredményeivel megszolgált a bizalmat és a bizalom újabb bizalmat fog szülni. Ezt a születésnapot semmivel sem lehetne méltóbban megünnepelni, mint hogy a következő 5 évben megvalósuljon az az építkezés, amivel meggyőződésem szerint a nemzetközi mezőnyben az egyetem dobogós helyre kerül.”

Madarász Noémi az elbballagott hallgatók nevében köszöntötte az ünnepeltet, aki olyan értékeket képvisel, amelyekre bátran építhetnek a diákok. Személyesen megtapasztalta, milyen fontos az egyetem rektorának a hallgatók véleménye, jövőjük és bol-

dogulásuk. „Mentorunk volt és olyan példaképünk lett, akinek mindig számíthattunk a bátorító szavára.”

„Hála neki, jelenlegi hallgatók büszkén mondhatjuk: az újra önálló Állatorvostudományi Egyetemre járunk. Elkötelezett munkájának köszönhetően Campusunk folyamatosan fejlődhet, mára az ország egyik legjobban felszerelt és legkiválóbb egyeteme, vette át a szót **Kurucz Gergő** hallgató. „Példa minden hallgatótársam számára szorgalomból, alázatból és tenni akarásból.”

Az egyetemi autonómiát növelte a felvételi átalakítása

A felsőoktatási felvételi tapasztalatait értékelték és a Pannónia Ösztöndíjprogramot ismertették a Semmelweis Nyári Egyetem augusztus 29-i kerekasztal-beszélgetésén, amelyen részt vettek Prof. Dr. Sótonyi Péter, az Állatorvostudományi Egyetem, Prof. Dr. Merkely Béla, a Semmelweis Egyetem rektorai, valamint Dr. Hankó Balázs kulturális és innovációs miniszter.

B. G.

– Az általános felvételi eljárás során a felsőoktatási intézmények nagyobb szabadságot kaptak a döntésben. Nem egy számítógép dobta ki elének azt, hogy ki tanulta meg legjobban a biológiát és a kémiát, hanem találkozhattunk a jelentkezőkkel. Felmértük, hogy mennyire rátermettek és motiváltak, hogy valóban állatokkal akarnak-e foglalkozni? Választhatunk a sokaságukból – értékelt **Prof. Dr. Sótonyi Péter**. – E téren már volt tapasztalatunk, ugyanis a modellváltást követően elindítottuk a Marek József programot a haszonállat-gyógyászat és az élelmiszer-biztonság szakember utánpótlásának erősítése érdekében. Fenntartónk, a Marek József Alapítvány, öt és fél éven át 16,5 millió forinttal, a képzés önköltségével támogatja azokat a hallgatókat, akik vállalják, hogy a diploma megszerzése után hosszabb időn át ezeken a területeken dolgoznak. Örömmel szolgál, hogy e támogatás egy részét a minisztérium fedezi.

Az ÁTE rektora arról is beszámolt, hogy az Európában harmadikként létrejött, önállóságát 2016-ban visszaszerző egyetemünk tavaly negyedszer nyerte el a nemzetközi akkreditációt, aminek révén a világban mindenütt elfogadják a budapesti állatorvos diplomát. A túljelentkezés hatszoros, hallgatóink kétharmada külföldi.

Rugalmasabb lett a több mint 90 ezer ember továbbtanulásának útját megnyitó folyamat
A szerző felvétele

– Minden felvételre jelentkezőnek be kellett jönnie az egyetemre, ki kellett mozdulnia a komfortzónájából, ami a célunk is volt. A szóbeli meghallgatásokat az írásbeli vizsga előtt tartottuk, a felvételizők motiváltságára, empátiájukra és tehetségükre koncentrálni – összegzett **Prof. Dr. Merkely Béla**. – Két és félszer több jelentkezőt tartottunk alkalmasnak a tanulmányokra, mint amennyi hallgatót felvehettünk. A felvételt nyert fiatalok 65 százaléka a szóbeli meghallgatáson átlag felett teljesített, 95 százalékuk legalább 40 pontot szerzett. A jövőben az írásbeli vizsgák után tartjuk a meghallgatást.

– Az egyetemek a karakterük szerint tudták a pluszpontokat meghatározni, így könnyebben kialakult a „kémia” az intézmény és a pályaválasztók között – hangsúlyozta **Dr. Hankó Balázs**. – A felvételi rendszer módosítása régi igénye volt a felsőoktatásnak. Megvalósításával rugalmasabb lett a több mint 90 ezer ember számára a továbbtanulás útját megnyitó folyamat, amely egyben biztosítja az intézmények autonómiáját. A döntés felelőssége az egyetemeken nyugszik, ami lényeges feltétele a felsőoktatás versenyképességének is.

A kerekasztal-beszélgetés résztvevői kitértek arra, hogy az Európai Bizottság 2022 végén 21 magyar egyetem-

nél felfüggesztette az Erasmus+ cse-reprogramot. Prof. Dr. Sótonyi Péter rámutatott arra, hogy az Unió ezzel a kizárással gyalázatos viszonyokat teremtett, hiszen a Magyarországon tanuló külföldi hallgatókat is másodrendű polgárnak tekinti. Éveken, évtizedeken át ápolt nemzetközi kapcsolatok kerültek veszélybe, de az ÁTE kapcsolatai teherbírók. A magyar kormány által létrehozott Pannónia Ösztöndíjprogram révén ugyanakkor Magyarország hallgatókat tud küldeni az Unión kívülre is.

– A hazai egyetemek több mint 4000 nemzetközi együttműködést kötöttek, 43 ezer külföldi hallgatót oktatnak – tájékoztatott Dr. Hankó Balázs. – A Pannónia Ösztöndíjprogram 10 milliárd forintjából 8 ezren utazhatnak külföldre tanulni, kutatni vagy tanítani.

A program első pillére a részképzéseket támogatja a világ vezető egyetemein. A második pillér elősegíti, hogy legtehetségesebb hallgatók fél vagy egy évig a világ TOP 250 egyetemén tanuljanak. A harmadik pilléreként indult tehetségprogram a TOP 100 egyetemen folyó teljes képzést támogatja, beleértve a tandíjat, a megélhetési költségeket, a szállást és az utazást. A támogatást elnyert fiataloktól elvárják, hogy tudásukat a nemzet javára fordítsák.

Ezer euróval jutalmazták a legjobb posztert

Őshonos sertésfajták jelene és jövője

Az Állatorvostudományi Egyetem rendezte meg szeptember 12-14-ig a 7th Fatty Pig konferenciát, ezúttal a 12th Mediterranean Pig Meeting elnevezésű eseménnyel közösen.

A régi, őshonos sertésfajták modern állatorvosi és mezőgazdasági irányultságú eredményeit tárgyaló, a nemzetközi fejlődési lehetőségeket megvitató program központi témája ezeknek a fajtáknak a hatása volt az élelmiszeriparra, az állatjólétre és a gazdaságra.

A Fatty Pig konferencia sorozat alapítója Rátky József professzor, egyetemünk Szülészeti Tanszékének és Haszonállat-gyógyászati Klinikájának vezetője volt a 2010-es évek elején.

ferencián rangos nemzetközi és hazai előadók osztották meg kutatási tapasztalataikat, például Yuki Muranishi (Obihiro Egyetem, Japán), Mercedes Izquierdo (Spanyolország).

Előadást tartott továbbá Dr. Somoskői Bence, az Állatorvostudományi Egyetem tudományos főmunkatársa is, aki kollégáival a preantrális tüszők krioprezerváció-

A konferencia legjobb tudományos poszteréért a spanyol Monte Nevado által felajánlott díjat a 25 effect of genotype on quality of seasoned salami című beszámoló nyerte Olaszországból. A díjat Francesco Sirtori vette át Alesandro Olmus Llorentetől *Balázs Gusztáv felvételei*

MÉSZÁROS RÉKA

Az eseményt Dr. Süth Miklós rektori főtanácsadó, az Élelmiszerlánc-tudományi Intézet igazgatója, Manabe Noboru professzor, a Fatty Pig O.C. elnöke, Riccardo Bozzi professzor, a Mediterranean Pig O.C. elnöke és Dr. Feldman Zsolt agrárminisztériumi államtitkár nyitották meg. A kon-

ferencián rangos nemzetközi és hazai előadók osztották meg kutatási tapasztalataikat, például Yuki Muranishi (Obihiro Egyetem, Japán), Mercedes Izquierdo (Spanyolország). Előadást tartott továbbá Dr. Somoskői Bence, az Állatorvostudományi Egyetem tudományos főmunkatársa is, aki kollégáival a preantrális tüszők krioprezerváció-

jaával és in vitro tenyésztésével foglalkozott, ami ígéretes eszköz a genetikai anyagok megőrzésére. Eredményei kulcsfontosságúak a veszélyeztetett fajok és őshonos fajták védelmére érdekében.

A mangalica aktuális tulajdonságainak összehasonlítása a 100 évvel

ezelőtti állapotokkal címmel Tóth Péter, a Mangalicatenyésztők Országos Egyesülete elnöke, a Három színtípusból három fajta: genetikai bizonyítékok és további kutatások címmel Zsolnai Attila, a MATE munkatársa tartott előadást.

Az eseményen olyan fontos kérdéseket tárgyaltak továbbá, mint a genetikai diverzitás megőrzése, a húsmínőség javítása és az állatjólét.

Az Állatorvostudományi Egyetem elkötelezett a sertésenyésztéssel kapcsolatos tudományos élet összefogásában.

Konferenciánk hozzájárult különböző területek közti tudományos párbeszéd előmozdításához és további lehetőségeket nyitott a nemzetközi együttműködésekre. Örülünk, hogy a résztvevők ezúttal is számos hasznos ismeretet és új ötletet kaptak a jövőbeni kutatásokhoz és gyakorlati alkalmazásokhoz. Reméljük, ezzel elősegítjük a fenntartható és egészséges élelmiszertermelést.

A sikerért meg kell dolgozni – ilyen a neveltetésem. Nem is kaptam ajándékba, vagy ingyen semmit – mondja Dr. Bakos Zoltán, a Lógyógyászati Tanszék és Klinika egyetemi docense, tanszékvezető-helyettese, akivel Üllőn beszélgettem. Olyan embert ismertem meg benne, aki kitart korábbi döntései mellett. Kisiskolásként választott pályát, fiatal kora óta karatés. Belgyógyász tanárként tapasztalatokat szerzett Európában és a tengeren túl, mégis itthon talált otthonra. Munkahelye nagy értékének tartja azt, hogy egy ernyő alatt dolgozik a sebészeti, belgyógyászati és diagnosztikai képalkotó csapat. Ez előnyös a gyógyítás, az oktatás és a kutatás számára is. Lótartóként maga is kipróbálja, mennyire lehet betartani az orvosok által előírt terápiát.

Beszélgetés Dr. Bakos Zoltán egyetemi docenssel

„Egy ernyő alatt dolgozunk a lovak egészségéért”

BALÁZS GUSZTÁV

– 1970-ben születtem Szolnokon és 9 éves koromban eldöntöttem, hogy állatorvos leszek. Ennek főleg az volt az oka, hogy sok időt töltöttem nagyállatok közelében. Fölmenőim között nem volt állatorvos, bátyámból magyar-tanár lett. Élelmiszerboltvezető édesanyám és nyomozó édesapám baráti körébe viszont tanyán élő emberek is tartoztak, akiknél heteket, olykor nyarakat töltöttem. Apai nagyapám kovácsmesterként lovakat patkolt. Elhatározásomban nem ingatott meg semmi, így 1989-ben elkezdtem egyetemi tanulmányaimat, amit 1994-ben be is fejeztem. Közvetlen családtagjaim már nem élnek Szolnokon, viszont a sportági kötődésem megmaradt. Ott kezdtem ugyanis karatézni, az egyesületem ma is működik, ott vagyok igazolt sportoló, időnként az ottani edzéseket is látogatom.

– **Hivatásán belül mikor bővülték el a lovak?**

– A kezdet kezdetén. Szolnokon főleg igáslovakkal kerültem kapcsolatba. Egyetemistaként **Dr. Lukács Zoltán** témavezetésével az akkori lókérdőházban írtam a szakdolgozatomat műtött kólikás lovak kalcium anyagcseréjéről. Negyedévesen már rendszeresen segédkeztem a lókérdőházi munkában. Végzés után, amint letelt a gyakornoki

„Ma jobbára verseny-, sport- és hobbi-lovak jutnak hozzánk”

időm, **Dr. Péntek Gábor** támogatásával kezdtem el dolgozni. **Vörös Károly** professzor volt a mentorom hosszú éveken keresztül, és **Tóth József** professzortól is rengeteget tanultam, akivel Németországból való hazatérése óta most ismét módomban van együtt dolgozni.

– *Erre az időre úgy emlékezik vissza az Önt mesterének tekintő Dr. Molnár József állatorvos, hogy szakdolgozatát a lehető legeslegutolsó utáni pillanat után kezdte elkészíteni. Még ma is készülne-készülgetne, ha nem segítette volna.*

– A témavezetőnek nemcsak az a feladata, hogy a dolgozatot kijavítsa, hanem a kétkezi munkában, a lovakal való foglalkozásban is részt kell vennie, nem hagyhatja magára a hallgatót. Emiatt komplikáltak a lovak klinikai szak- és TDK dolgozatok. Valószínűleg erre gondolt Molnár doktor.

– **Mondhatjuk, hogy kell egy kis ostromsegítség a hallgatóknak is?**

– Ez így igaz!

– **Azt is megtudtam, hogy Ön lett a**

belgyógyász az akkor még az István utcában működő ló-kórházban, de ha kellett, kézbe vette a szikét is.

– Bevett gyakorlat a világon, hogy a ló belgyógyászok egy része részt vesz a kólikás lovak sebészetében. Üllőre költözésünkig jóval kisebb volt a létszámunk, mint amennyien jelenleg dolgozunk a klinikán. A rendszeres feladataink ellátásához négy műtétet végző szakemberre volt szükség. A három sebész mellé negyedikként én kapcsolódtam be. A sebészeti esetek behívási rendszere azóta is hasonló módon működik.

– **Kinek nehezebb a feladata?**

– A két munka teljesen eltér egymástól. A sebészethez meglehetősen jó kezűgyesség kell, ennek a hiánya nem pótolható. A belgyógyászat „gondolkodósabb”, össze kell

tudni rakni fejben a kórfejlődési folyamatokat, hogy mi miből következik, hogyan alakul ki egy betegség ennek kapcsán, és milyen beavatkozási lehetőségek vannak.

– **Életútja alapján úgy látom, hogy keresi is a feladatokat.**

– A sikerért meg kell dolgozni – ilyen

a neveltetésem. Nem is kaptam ajándékba, vagy ingyen semmit.

– **Fiatalon bekapcsolódott a szakkönyvírásba. Az Állatorvosi Belgyógyászat 2002-ben megjelent II. kötetében olvashatjuk a nevét a szerzők között. Ebben a könyvben egy évszázadot átölelő szakmai közösség teljesítménye ismerhető meg.**

– Már önmagában megtisztelő volt, hogy felkértek a lovak idegrendszeri betegségeivel foglalkozó fejezet megírására. A lektorok visszajelzéséből az derült ki, hogy sikerült rászolgálnom a bizalomra. A kötet három kiadást élt meg.

Azóta nagyon sok új ismeretanyag került a birtokunkba. Számos betegségnél alapvetően megváltoztak a diagnosztikai módszerek, gyógykezelési módok, ráadásul új betegségeket is leírtak. **Bodó Gábor** professzorral tervezzük, hogy megpróbálunk egy modern, kizárólag lóval foglalkozó tankönyvet összeállítani.

– **Jelenleg melyek a fő kutatási területei?**

– Az utóbbi időkben az alsó légúti betegségek és a szívbetegségek diagnosztikájáról és gyógykezeléséről születnek publikációim. Ezek összegzésével készítem elő az MTA doktora cím elnyerését célul kitűző disszertációt.

– **Az ezredforduló után határainkon kívül is kipróbálta magát...**

– Két országban töltöttem a családommal együtt majd egy évtizedet. Az Egyesült Királyságban kezdtem dolgozni, majd – miután három évig tanítottam a Karibi térségben, Trinidad és Tobago egyetemén – visszaköltöztünk Angliába, majd onnan tértem haza.

– **Nagy figyelmet keltett szakmai berkekben, hogy sikerült külföldről hazahívni Dr. Bodó Gábort, Dr. Nagy Annamáriát és Önt, ami megemelte intézményünk presztízsét. Mi az, amiért érdemes volt Üllőre jönnie és itt maradni?**

– Egy külföldön dolgozó ember nehezen hozza meg a döntést arról, hogy végleg ott marad-e, vagy nem. Aki jól

érzi magát a hazájában és szereti is azt, inkább a hazatérést választja, főleg, ha adottak a feltételek a munkájához. A mi esetünkben ez fennáll. **Sótonyi Péter** tanár úr dékán lett, **Bodó** professzor pedig hazaérkezett Svájcból. Kettőjük meghívására, az ő segítségükkel döntöttem úgy, hogy akkor inkább itt folytatom az életemet és nem Angliában.

– **Mik a sajátosságai ennek a klinikának?**

– A korszerű felszereltség mellett azt tartom kiemelkedőnek, hogy sok más egyetemi klinikától eltérően itt egy ernyő alatt, nem szeparáltan dolgozik a lovak egészségéért a sebészeti, a belgyógyászati és a diagnosztikai képalakítási csapat. Ez előnyös a gyógyítás, az oktatás és a kutatás számára is. Fontos megjegyezni, hogy mindhárom említett szakterület élén sokéves külföldi tapasztalattal és európai szakvizsgálóval rendelkező szakember áll.

– **Mi az, amire a legbüszkébb a munkája során?**

– Nehéz választani. A publikációk közül azokat emelem ki, amelyek szerepelnek a vezető amerikai lóbelgyógyászati könyv irodalomjegyzékében. A klinikai munka tekintetében azok a legszebb pillanatok, amikor az ember meg tud állapítani egy olyan betegséget, ami korábban nem volt diagnosztizálva hazánkban. Ilyen például a lovak fűbetegsége nevű bántalom, amit **Vörös** professzorral együttműködve, s még néhány kollégával együtt dolgozva először írtunk le Magyarországon 2001-ben. Korábban a lovak botulizmusát sikerült leírni, a közelmúltban pedig a lovak több, komplikált szívbetegségét állapítottuk meg.

– **Milyen lovak kerülnek a klinikára?**

– Sok évtizeddel ezelőtt mezőgazdasági munkára használt lovak adták a páciensek nagy részét. Ma jobbra verseny-, sport- és hobbilovak jutnak hozzánk, vannak köztük kifejezetten értékes egyedek is. A magyar lovasport előrelépését mutatja, hogy sok értékes ló van az országban, valószínűleg több, mint régen. Ez a mi felelősségünket is fokozza.

– **Családos ember?**

– Igen, a feleségemmel három gyermeket nevelünk Felsőpakonyban, ami tíz percre fekszik a klinikától. Két fiunk és egy lányunk van, utóbbi a legfiatalabb. Ötéves kora óta lovagol, ma már díjugratásban versenyez. A fiúk is lovagoltak, amikor még Angliában éltünk. Hazatérésünk óta egyéb sportágakat űznek.

– **Tartanak-e lovat?**

– Hármat is. Az egyikkel a lányunk versenyez, a másik tenyészkanca, a harmadik annak csikója.

– **Segíti a ló tartás az állatorvosi munkáját?**

– Igen, mert ha az ember nemcsak gyógyítja az állatot, hanem maga is tulajdonosa, akkor naponta foglalkozni kell vele. Saját bőrömmön tapasztalom, hogy ha előírok valamit a tulajdonosnak, akkor azt ő hogyan tudja betartani.

– **Mivel tölti legszívesebben a szabadidejét?**

– Évtizedek óta művelem a Kyokushin karatét. Ebben mesterfokozatot szereztem. Gyerekeket is edzek. Emellett a kisebbik fiammal búvárokodunk az Adrián és Egyiptomban. Tinédzser koromban motoroztam, ezt a hobbit felújítottam, egy szép fekete Harley-Davidsonnal járom az országot. A zenehallgatás is elmaradhatatlan része az életemnek. Egy barátommal sokáig vezettük a kollégiumban a diszkót, még állatorvosdoktorrá avatásom után is. Ma gyakori koncertlátogató vagyok. Az elmúlt két évben a magyar zenekarok mellett a Scorpions, a Deep Purple, az Iron Maiden, a Guns N' Roses és a Red Hot Chili Peppers szerepelt a zenei étlapon. Új kedvenc a hazai rockegyüttesek közül a godfater, **Tátrai Tibor** formációja.

– **Segíti mindez abban, hogy nyugodtan dolgozzon?**

– Kétségtelenül. A 80-as évek közepén kezdtem el karatézni, amikor még mások voltak az elvárások. A kitartás, az elszántság és a fegyelem olyan készségek, amiknek sem a hatása, sem az eredménye nem marad el az ember életében.

Boros Boglárka energiával teli negyedéves állatorvoshallgató. Beszélgetésünk során több gondolata is a lovaknál köt ki. Ez azért sem véletlen, mert szűkebb pátriája a ceglédi járás, ahol élénk a lovasélet, s ahonnan csak egy ugrás Tiszakécske, amiről ugyanez elmondható. Vizsgaidőszakban is képes volt arra, hogy elmenjen és meg is nyerjen egy ottani éjszakai fogathajtó versenyt. Ő még azt az időszakot is a lovas szenvedélyére használta fel, amikor másodszor készült a felvételire. Akkori kéréséből vette meg versenyfogatót. Nemcsak fogathajtóként „ül több lovon”, hanem két szakkollégiumnak is tagja.

Interjú Boros Boglárka állatorvostan-hallgatóval Aki vizsgaidőszakban nyert éjszakai fogathajtást

BALÁZS GUSZTÁV

– Cegléden születtem, az Abonyi Lovas Klubban kezdtem el versenyezni. Most már a Tápiószőlősi Baráti Lovas Sportegyesület kettesfogathajtója vagyok, de az idei szezontól egyesfogathajtásban is indulok.

Szüleim példát mutatnak számomra a dolgozó életről és mindenben támogatnak. Apukám egyéni vállalkozó, mezőgazdálkodó, növénytermesztő és állattenyésztő. Limousin húsmarháink vannak Cegléd körül, három telepen. Anyukám is segíti a családi vállalkozást, emellett a Dél-Pest megyei Mezőgazdasági Zrt. (DPMGZrt) alkalmazottja. A bátyám nyáron szerezte meg agrármérnöki diplomáját Gödöllőn, ő is a családi gazdaságban dolgozik már.

– **A mezőgazdasági kötődés sok mindent megmagyaráz...**

– Azért is szerencsés vagyok, mert mind a négy nagyszülőm él. Többen már elmúltak 80 évesek, de dolgoznak, nem hagyják el magukat. Apukám szülei most ünnepelték a 60. házassági évfordulójukat, és rendeztünk nekik egy szertartást, ahol megerősítették a fogadalmukat. Ezt egy családi ebéd követte.

Minden családi ünnepre készülünk valamivel. Kisebb koromban verset írtam az ilyen eseményekre. Mivel rengeteg időt töltök a nagyszüleimmel, sosem volt könnyű válogatni a

„Az én életemben a lovak társak. Velük együtt dolgozom. Mi hasznom van belőlük? Rengeteg örömet adnak, energiát, motivációt. A lovakkal és a versenyzéssel teljes most az életem.”

rímbe szedett élményekből. Biztos vagyok benne, hogy ha nem ismerem volna őket, akkor nem is járnék erre az egyetemre. Tőlük kaptam az állatszeretetet, ők nevelték belém, hogy a jószágot gondozni kell, oda kell rájuk figyelni.

Apai nagyszüleim a ceglédi tanyavilágban élnek. Náluk vannak a lovaik, két lipicai félvér herélt pej,

amikkel versenyzek. A fogathajtást is a nagypapámtól tanultam. Kezdetben az ő lovaival versenyeztem. Amíg Pesten vagyok, ő segít a lovak gondozásában. 85 évesen segédhajtói pozíciót is betölt a fogatomon.

A legutóbbi szép élményem az volt, hogy Rektor úr kérésére a Lógyógyász Szakkollégium képviselőjeként megtekintettem a szilvásváradi négyesfogathajtó világbajnokságot. Sokat tanultam már csupán abból, hogy láttam a világ legjobb hajtóit.

– **Mikor választotta az állatorvosi pályát?**

– Elég későn találtam ki, mert engem minden érdekel. A Ceglédi Kosuth Lajos Gimnáziumban tanultam és mindegyik tantárgyat szerettem. Sőt, annyi inger ér a világból, s mind egyiknek megvan az érdekessége, igyekeztem mindent kipróbálni. Dolgoztam krizantém ültetvényen, strandon, étteremben. A családom soha nem mondta meg, hogy mit csináljak, teljesen rám bízta a döntést, a neveltetésem mégis nagy hatással volt a pályaválasztásomra. Elárulom, azért is választottam ezt az egyetemet, mert nem szeretek egyhelyben lenni, és ezzel a szakmával akár a világot is bejárhatom, emiatt is tászkás állatorvosként tervezem elkezdeni pályafutásomat.

– **Könnyen bekerült az Állatorvostudományi Egyetemre?**

– Nem. Mire eldöntöttem, hogy ide jelentkezem, már végzős voltam, és nem sikerült rendesen felkészülnöm az érettségire. Amikor kiderült, hogy nem vettek fel, biztos lettem benne, hogy én pedig semmi mást nem szeretnék csinálni. Nem is volt kérdéses, hogy újra jelentkezem. Én hiszek abban, hogy minden okkal történik. Bármilyen szituációba sodor az élet, megtalálom a legjobbat, amit ki lehet hozni belőle. Az egy év „kihagyásról” az a véleményem, hogy erre szükségem volt, ráadásul jól kihasználtam. Dolgozni mentem és a kéréséből megvettem a versenyhíntőmat, amiben a mai napig hajtok. Ha elsőre felvettek volna, talán abba

is hagytam volna a fogathajtást. Abban az évben kezdtem el komolyabb szinten versenyezni, most pedig, hallgatóként az tart életben, hogy versenyezhetek.

– Hogy érzi magát az István utcában?

– Ahogyan a lovas világban, úgy az egyetemen is összetartó, segítőkész közösségre leltem. Minden tanévet máshogy élek meg. Az első volt a legnehezebb, mert addig nem okozott nehézséget a tanulás. Itt le kell ülni, meg kell tanulni mindent rendesen. Nehéz, de megéri. Azt mondják, ahogyan haladunk előre, egyre nehezebbek lesznek a tantárgyak, egyre komplexebb lesz a tudásunk, lassan átlátjuk az egész ismeretanyagot, amit tudnunk kell majd alkalmazni. Én viszont azt érzem, hogy egyre jobban beleszokok. Június első hétvégéjén, már bőven a vizsgaidőszakban nem is bírtam ki, hogy ne menjek el Tiszakécskére, ahol megnyertem az éjszakai fogathajtó versenyt. Másnap reggel folytattam a tanulást.

– Amikor interjút kértem Öntől, említette, hogy rendszeresen jár rendelőbe.

– Másodév után, a nyári gyakorlatomon ismerkedtem meg **Dr. Gubik Zoltánnal** a DPMGZrt történelmi szarvasmarhatelepén, ahol ő telepi állatorvos. Délutánonként eljártam a történelmi rendelőjébe. Egy idő után szólt, hogy nem is kell odatelefonálnom, ha hozzá szeretnék menni, előttem mindig nyitva áll az ajtaja.

– Miért kapcsolódott be a szakkollégiumok munkájába?

Ezekben a közösségekben is a tudásom gyarapítására törekszem. A Lógyógyász Szakkollégium eseményein egyszerű tagként veszek részt.

A Marek József Haszonállat és Élelmiszerlánc-biztonsági Szakkollégiumot évfolyamtársammal **Lukács Lilivel** együtt vezetjük.

Már ismertük egymást, de a tavalyi ökörsütésen beszélgetve derült ki számunkra, hogy nagyon hasonló a családi hátterünk, ők is haszonállat

tartással foglalkoznak. Megállapítottuk, hogy milyen szerencsések vagyunk, hogy mekkora előnyünk van a többiekhez képest, hiszen ebben gyerekkorunk óta gyakorlatot szereztünk és sok állatorvos, állattenyésztő ismerősünk van, benne élünk ebben a világban.

Arra gondoltunk, jó lenne ezt az előnyünket megosztani másokkal, hiszen ismert a hiány a haszonállatorvosokból, ezért is alapította az egyetemet fenntartó kuratórium a Marek-ösztöndíjat.

Hallgatótársakat gyűjtöttünk, akiknek tetszett az ötletünk és egyetértettek velünk. **Dr. Süth Miklós**, az Élelmiszerlánc-tudományi Intézet igazgatója kezdettől támogatja a terülnket. Vele együtt és **Dr. Battay Márton** főtitkár segítségével, végül megalakítottuk a szakkollégiumot. Februárban több mint 60 taggal elindultunk. Folyamatosan szervezünk előadásokat, gyakorlatokat és egész jól zártuk a félévet.

– Milyen élmények győzték meg az állatorvosi szakma szépségeiről?

– Én minden alkalmat csodaként élek meg. Most például az egyik lovonk vemhes, kijött hozzánk egy állatorvos hölgy, és nagyon élveztem, amikor ultrahangberendezéssel vizsgálta. Ez ma már nem számít olyan nagy dolognak, számomra mégis az volt. Szarvasmarhák nehéz elléséhez általában már nem hívunk orvost, mert ott tudunk segíteni. Hatalmas élmény egy-egy ilyen eset.

– Vajon hálásak az állatok a segítségért?

– Én ebben hiszek. Az állatok is érző lények, van saját akaratuk. A lovakat okos és tanulékony állatoknak tartom, akik a kritikus helyzetek után jobban elfogadják az embert, miután segítettek nekik. Sajnos nagyon sok ember bántja az állatokat. Került már hozzánk olyan ló, akivel kapcsolatban biztosak vagyunk abban, hogy bántották. Bizalmatlan az emberekkel, rögtön rosszul veszi, ha hirtelen mozdulatot teszek. Én nem tudnám őket bántani.

– Hogyan gondolkodik a jövőjéről?

– Rengeteg tervem van, nem is tudom, melyikkel kezdjem. Mint említettem, táskás állatorvos szeretnék lenni. De a végzésemig bármi történhet. Számítanak rá a lovas és „lovatlan” barátaim, családtagjaim, hogy bármikor telefonálhatnak, ha kedvencük megbetegszik. Semmitől nem szeretnék elzárkózni. Figyelek azonban arra is, amit egy idős állatorvos mondott nekem: Lehet mindennel is foglalkozni, de akkor semiben nem lesz igazán jó az ember. Szerinte egy dolgot kell választani, és abban kell nagyon jónak lenni. De melyik legyen az az egy?

– Ön vajon a haszonállatok közé sorolja a lovat?

– Nagyon nehéz a kérdés, nem is igyekszem tudományosan válaszolni rá. Az én életemben a lovak társak. Velük együtt dolgozom. Mi hasznom van belőlük? Rengeteg örömet adnak, energiát, motivációt. A lovakkal és a versenyzéssel teljes most az életem.

– Ha jól érzi magát a tanulásban, a sportolásban, a szakkollégium szervezésében és a rendelőzésben, talán nem is kellene megkérdezni, hogy szokott „pihenni”?

– Nekem az a kikapcsolódás, amikor a családommal és a barátaimmal vagyok. Nagyon szeretek szórakozni, buliba járni, akár Pesten, akár vidéki lovasbálokon, nem szólva a szüreti felvonulásokról. Szüleimmel, nagyszüleimmel éjszakába nyúlóan tudunk beszélgetni. Főleg vizsgaidőszakok végén, hiszen előtte 30 napig – általában! – nem megyek sehová.

De valamit még el kell mondanom: előfordult, hogy kicsit lemerültem, és pihennem kellett egy-két napot. Ám sokkal fáradtabbnak érzem magam, ha nem csinállok semmit. Úgyhogy nekem állandóan mennem kell. Nem tudok egyhelyben maradni.

Az első előadás Balatonszemesen

biológus és zoológus születik az István utcában. Olyan ember, akire bizalommal tekinthet a környezete egész életútja során.

AZ ÁTE rektora lovas múltunk eredményeivel hangolta a hallgatóságot gondolatainak befogadására. Kincsem páratlan teljesítménye ma is megdobogtatja a szívünket. Kozma Ferenc a XIX. században tett nagyon sokat a magyar lótenyésztés fellendítéséért. Húsz év alatt megötszörözte lóexportunk darabszámát, a bevételét pedig 23-szorosra növelte. A század professzorai közül kerültek ki az első magyar bakteriológusok, akik Pasteur kortársaiként szálltak szembe szörnyű betegségek ellen. Múlt századi nagyjaink sorából Hutýra Ferenc és Marek József példáját említette, akik megírták a világhírű Állatorvosi Belgyógyászat című könyvet. Emellett a két világháború között a Magyar Tudományos Akadémia 120 tagja közül hét állatorvos volt. Itt említjük meg, hogy a Nemzet Sportolói közül, akik 12-en vannak, jelenleg négyen állatorvosok.

Dr. Sótónyi Péter elmondta magáról, hogy 12 évesen kezdett lovagolni, és több mint ötven éve lépte át az egyetem kapuját. Anatómus professzorként 2012-ben azért adta be dékáni pályázatát, mert célul tűzte ki, hogy az intézmény újra visszanyerje önállóságát, amit 2016-ban el is ért. Azóta évente ökörsütéssel, hallgatói

és dolgozói piknikkel ünneplik az évfordulót. Az idén erre szeptember 12-én került sor, de akkor már többet tudtak az elsősök az állatokról, mint amennyit a gólyatáborban tudtak, hiszen a tanév első hétfőjén, szeptember 9-én hagyományosan élő lovakkal tartott anatómia órát az egyetem vezetője.

Azt azonban már Balatonszemesen megtudták, hogy a tananyag egymásra épül, s ha egyszer abból kihagynak valamit, azt nagyon nehéz lesz behozni. Az állatorvosi diploma megszerzéséért igencsak meg kell dolgozni, év közben, folyamatosan. Nem véletlen, hogy ez a képzés kapja a legmagasabb állami támogatást a hazai felsőoktatás szakjai között.

Mindezen „figyelmeztetések” közepette is Prof. Dr. Sótónyi Péter kiemelte: ő azt szeretné, hogy legyenek nagyon jó szakemberek a tanulmányaikat kezdők, találják meg a boldogságukat hivatásukban, családi életükben, szakmai közösségükben, hazánkban. Az egyetemen az ehhez szükséges muníciót megkapják. Nagyon lényeges a kulturáltság, a humán műveltség, a gazdák ugyanis nemcsak azt várják el, hogy meggyógyítsák az állataikat, hanem gyógyítás közben életviteli és közéleti tanácsot is kérnek tőlük és ennek az elvárásnak szintúgy meg kell felelniük.

A fórum a gólyák táncával és közös fényképek készítésével zárult.

Az Állatorvostudományi Egyetem első évfolyamára felvettek szinte észre sem vették, s augusztus 31-én máris meghallgatták az első – vagy nevezzük úgy, nulladik, hiszen a tanrendben nem szereplő – előadást a balatonszemesi gólyatábor ebédlőjében. Prof. Dr. Sótónyi Péter rektor a leendő diákok előtt álló fél évtizednyi tanulás olyan „sorvezetőjét” vázolta fel egy óra alatt, amire bizottsággal építhetnek legszebb éveik során. Az idő múlásával sokan felidézik majd magukban vagy egymás között a professzor egy-egy mondatát a magyar tenger partján önfeledten eltöltött nyárvégi délutánról.

B. G.

Állatorvos- és egyetemtörténet, az intézményhez való kötődés, a tananyag egymásra épülő rendszere, versengés a tanulásban és a kutatásban, művelődés, az egyén méltósága, a családi, az egyetemi és a nemzeti közösség tisztelete, mindmind annak a „receptnek” az alkotórészei, melyek megfelelő felhasználásából értelmiségi: állatorvos,

Parki piknik: omlósra sülték az ökrök

A közösségerősítés fölöttébb ínycsiklandó formája az Állatorvostudományi Egyetemen a Dolgozói-Hallgatói Piknik és Ökørsütés. 2016-ban, az intézmény újra önállóvá válásakor hirdették meg először, hagyományteremtő szándékkal.

Egyfajta nyárbúcsúztató sokadalom is ez az esemény a parkban, melyen az egyetem polgárai erősíthették a barátságukat, játékokban próbálhatták ki ügyességüket és a kutyák is elégedetten töltötték a szabadban az időt.

Balázs Gusztáv felvételei

2024. III.

Lovakkal a katedrán

Költőnek kellene lennünk ahhoz, hogy művészi tökéletességgel szonett formájában – mert ekkora terjedelmünk van – adjuk vissza az első anatómia óra csodáját.

Tudományosan is lehetetlen lenne a vállalkozás, hiszen 34 ezer latin anatómiai kifejezéssel tudnánk teljes pontossággal leírni az állatvilág azon szereplőit, amiket az állatorvosoknak ismerniük kell. A vizsgán 4-5000 kifejezés is elég lesz.

Az első óra hallgatói figyelmén nagyon sok múlt. Dr. Sótornyai Péter rektor a test tájkainak ismertetésével együtt azt is elmondta, hogy hogyan kell tanulni az anatómiát. Felfedte, mi a titka/logikája, aminek megfejtésével/követésével elmesélhető lesz egy élőlény testének belső felépítése. Azaz miként lehet eljutni az „Erzsébet hídtól a Thököly és a Kerepesi útig”, vagyis hogyan épül fel az állati szervezet csontrendszere, hogyan futnak le a csontoktól eredő, és azokhoz tapadó izmok között az erek és idegek a zsigerekhez.

Az Anatómiai és Szövettani Tanszék vezetőjének bemutatójához ezúttal is a Készenléti Rendőrség lovai nyújtottak segítséget.

Balázs Gusztáv és Horváth Anikó/Fényfotó felvételei

Nemzeti Laboratórium az Egy Egészség támogatására

Kutatások a baromfiágazatban

Az antimikrobiális rezisztencia a 21. század egyik kiemelkedő jelentőségű globális problémája lett. Az állat- és a közegészségügy területén közös gondolkodásra, az Egy Egészség elv alkalmazására van szükség. Az antibiotikumok felelős használata közös érdekünk, a rezisztencia kialakulásának és az antibiotikumok használatának hatásait megalapozott kutatási eredményekre kell építeni.

A baromfiágazat az állattenyésztés egyik leggyorsabban növekvő ágazata. Az Európai Unió mintegy 400 millió tojtyúkot állít elő éves szinten, emellett a baromfiipar az egyik legnagyobb antibiotikum felhasználással rendelkező szektor. Két-ségkívül a baromfihús és a tojás a világ gyorsan növekvő népességének fő táplálékforrása, hiszen a termelési költségek alacsony szintűek, nem vonatkoznak rá fogyasztási vallási korlátozások.

A Nemzeti Laboratórium Program keretén belül magyarországi nagylétszámú háziútyúk és pulyka állományokból gyűjtöttünk 2022-2023. között kommenzalista törzseket. A kommenzalista törzsek kulcsszerepet játszanak az antimikrobiális rezisztencia fenntartásában. Összesen 881 *Escherichia coli* törzsnek, 960 *Enterococcus* törzsnek, 393 *Staphylococcus* törzsnek és 307 *Clostridium perfringens* izolátumnak a fenotipusos érzékenységi vizs-

gálatát végeztük el minimális gátló koncentráció (MIC) érték meghatározás segítségével, 15 féle állat- és közegészségügyi jelentőséggel bíró antibiotikum hatóanyagra.

Escherichia coli esetén az izolátumok többsége béta-laktamáz termelőnek bizonyult, a kritikusan fontos antibiotikum hatóanyagok közül enrofloxacinnal szemben a rezisztencia mértéke aggasztóan nagy volt. Az *Enterococcus* törzsek többsége megőrizte érzékenységét amoxicillin hatóanyaggal szemben, azonban a vankomicinnel szemben rezisztensnek bizonyult törzsek közegészségügyi jelentőséggel bírnak.

A *Staphylococcus* törzsek egy része szintén béta-laktamáz termelést mutatott, a lekritikusabb a pleuromutilinok közé tartozó tiamulin és a tetraciklin hatóanyagok közé tartozó doxiciklinnel szembeni rezisztencia mértéke volt kiugróan nagy, több esetben vankomicin rezisztens törzset is azonosítottunk.

A *Clostridium perfringens* törzsek többségének érzékenysége elfogadható volt amoxicillinnel szemben.

A multirezisztensnek bizonyuló *Escherichia coli* törzsek előszűrését követően 420 törzs további fenotipusos vizsgálatát végeztük el kiterjedt spektrumú béta-laktamáz (ESBL) termelésre, a CLSI szabvány előírásait követve. A fenotipusosan béta-laktamáz túltermelést vagy ESBL termelést mutató törzseket to-

vább vizsgáltuk új generációs szekvenálás segítségével, hogy a rezisztencia genetikai hátterét is feltérképezzük.

Az ESBL termelésért felelős gének közül 23 esetben azonosítottunk CTXM-típusú gént, 159 esetben TEM-típusú gént, négy esetben SHV-típusú gént és három esetben OXA-típusú gén jelenlétét figyeltük meg. A béta-laktamáz túltermelésért felelős *ampC* gént 21 esetben azonosítottuk.

Összességében elmondhatjuk, hogy a baromfiágazatban, különösen az *Escherichia coli* esetén az antimikrobiális rezisztencia mértéke igen aggasztó, ami összefüggésbe hozható azzal, hogy a baromfiágazat rendelkezik a sertéságazat után a második legnagyobb antibiotikum felhasználással.

Eredményeink alátámasztják a rendszeres felmérések és monitorozások szükségszerűségét, a többlépcsős szűrés segítségével hatékonyan szűkíthető a törzsek száma, a fenotipusos eredmények alapján meg tudjuk határozni azon törzseket, amelyek esetében indokolt lehet a genetikai vizsgálatok elvégzése, hogy a multirezisztencia pontos genetikai hátterét feltárjuk. Az ESBL törzsek jelenléte a baromfiágazatban aggasztó, hiszen komoly közegészségügyi kockázatot hordoznak.

IX. Állatorvosi Vándortúra – körtúra a Mátrában

Az elmúlt két év vándortúrák beszámolóit azzal a szomorú megállapítással kellett kezdeni, hogy a jelentkezők száma évről évre csökken. Ez idén sem volt más-ként, de ezúttal nem szeretnék ezen bosszankodni, elkerülve az önismerést. El kell fogadni, hogy ez a program kevésbé érdekli a diákságot. Akik viszont évről évre jönnek, számukra fontos, a közösen töltött egy hét. Ők azok, akik életben tartják a vándortúrát, és nem lehetek nekik ezért elég hálás.

A szervezés során azzal is szembesülni kellett, hogy bizony az árak a szállásköltségek tekintetében is elszabadultak, így a túrázás egyáltalán nem egy olcsó program. Részben ez volt az oka annak, hogy a kéktúra Cserehát-Zempléni szakasza helyett egy rövidebb útvonalat terveztem a Mátrába, ami Gyöngyöspatáról indul, és Gyöngyösre is ér vissza, miközben egy jó nagy kört teszünk meg a Mátra legszebb hegyei között.

Miután magunk mögött hagytuk a települést, a gyalogút hosszan kísért a környékbeli gyümölcsösöket, és csak hosszas menetelés után értünk be az erdőbe, ahol egy kicsit elviselhetőbb volt a forráság. Utunk a hi-

degkúti tisztás felé vezetett, ahol a forrás vize segített a déli melegben, majd hosszas kanyargás után megértünk Károlytáróra. A korábbi bányásztelepet ma már csak néhányan lakják, vannak elhagyott, kibelezett épületek, és néhány rendezett porta, a turistaház azonban pont megfelelt nekünk. Mivel szinte semmiféle infrastruktúra nincs, ezért elég hamar nyugovóra tért mindenki.

Másnap felkapaszkodtunk a völgyből, majd Bagolyirtás és Fallókút érintésével egészen Mátrakeresztesig gyalogoltunk. A falunak nincs működő boltja, így az út mellett szomorúan rágcsáltuk az előző napról megmaradt virsliket, majd tovább baktattunk, és az Óvár-hegyet megkerülve felkapaszkodtunk Ágasvára. A turistaházban letettük a táskákat, majd a terhüinktől megszabadulva másztuk meg a csúcst, ahonnan

csodás kilátás nyílik a Cserhátra.

Ma már szinte alig van olyan turistaház, ami csak gyalogosan közelíthető meg, akárcsak Ágasvár. A turista nem sok mindenre vágyik, egyszerű szállásra, bőséges, tartalmas étkezésre, és ez itt mind elérhető, hála **Jánosnak** és **Beának**, akik évtizedek óta vezetik a házat. Amikor a harmadik túrát szerveztem, akkor is itt szerettem volna megszállni, de akkor épp nem akadt szabad szoba. Úgy gondolom, hogy a magunkfajta bakkancsos turisták mindent megkapunk, amire szükségünk volt, így bátran ajánlom mindenkinek, hogy egyszer sétáljon fel hozzájuk. Ráadásul abba bele sem akarok gondolni, mi történik majd akkor, ha megszűnnek ezek a szálláshelyek, vagy csak átalakulnak valami lélektelen helyé, amit egy nappal később meg is tapasztaltunk.

Szerdán a Csörgő-patak völgyében ereszkedtünk le Mátraszentimréig, ami talán az egyik legszebb része volt a túrának, és ez-tal sikerült egy nyitva tartó boltot is találni. Ezután átsétáltunk Mátraszentlászlóra, ahol a Vörös-kő kilátó alatt fogyasztottuk el az ebédet, majd a gerinc alatt mentünk tovább, és végül egy izzasztó, meredek kaptató után értünk fel Galyatetőre.

A Turistacentrum bivakszállásán aludtunk, ami tulajdonképpen a Galya-kilátó tornyában kialakított három egyszerű helyiség, amiben néhány raklap van a padlón, erre lehet kiteríteni a polifoamot és a hálósákokat. Kétségkívül a központi épület rendkívül modern, azonban sokkal távolabb állt tőlem, mint Ágasvár. Hiányzott belőle a személyesség, az egyszerűség. Az, amire **Rockenbauer Pál** is vágyott, amikor a Másfélmillió lépést forgatták. Az egyszerű turisták nem vágnak ilyesfajta luxusra, így bennünk sem keltett a hely túlságosan jó érzéseket.

Másnap ismét csatlakozott hozzánk a Drónmédia csapata, akik elkísértek egészen Markazig. Galyatetőről egy rövid ideig az országos kéktúra vonalán gyalogoltunk a Mátra nyeregig, majd a kéket elhagyva a sárga jelzésen mentünk fel Kékestőre, ami sokkal meredekebb, mint a kék útvonala. Rövid pihenő után a főgerincen folytattuk az utat, majd a Disznókő sziklái gyönyörködhattunk a tájban. Innen egy végtelennek tűnő gyaloglás után értünk csak le Markazra, ahol, mint kiderült, a szállásunk a tározó túlsó oldalán volt, és az egyébként is hosszú nap után már

senki nem akart megtenni plusz kilométereket. Szerencsére a szállásadónk az összes táskát elvitte kocsival a házig, így vacsora után már csak egy könnyű séta várt ránk.

Az utolsó nap sok aszfaltot és újabb rekkenő hőséget tartogatott. Miután megkerültük a tározót, előbb az autóút mentén, majd a szőlőtőkék között haladva értük el Abasárt. Egy rövid pihenő után a dűlők között értünk fel a közeli Sárhegyre, ahonnan már csak le kellett ereszkedni egészen Gyöngyösig, miközben egy utolsó pil-

lantást vethettünk a hátunk mögé, ahol még mindig látszódott a Kékestető kilátójának csúcsa.

A kilencedik vándortúra tehát szaktított a hagyományokkal, és ezúttal

elkerülte az országos kéket, de remélhetőleg ismét felejthetetlen élményeket adott a résztvevőknek.

Hálás vagyok azért, hogy **Dr. Sótónyi Péter** rektor úr, valamint **Deli Levente** tanácskezes úr évről évre anyagilag is támogatják a programot, ami nemcsak nekem, hanem a hallgatóknak is hatalmas segítség.

2025-ben jubilálunk, avagy ekkor lesz a 10. túra, amire már most megvannak a tervek. Annak idején magam sem gondoltam, hogy megéljük a tizedik túrát, de úgy tűnik, ez most már elkerülhetetlen.

Bízom benne, hogy az sem lesz rosszabb, mint bármelyik korábbi túra, és azt hiszem, egy kicsit büszke is leszek arra, hogy az Egyetemen egy ilyen program képes volt gyökeret verni, és kitartani, minden körülmények között.

Dr. Cserhalmi Dániel

Együttműködés a bárri Aldo Moro Egyetemmel

Az olaszországi Aldo Moro Egyetem (Bári) Állatorvostudományi Kar hallgatóinak látogatása egyetemünkön

DR. CSEH SÁNDOR

egyetemi tanár

Dél-Olaszország hosszú múltra visszatekintő patinás egyeteme, a University of Bari Aldo Moro és intézményünk – amelyik az első állatorvosképző műhelyek között alakult meg a világon és ahol több mint két évszázada megszakítás nélkül folyik oktatás – a budapesti Állatorvostudományi Egyetem kutatói és oktatói között több évre visszanyúló együttműködés van. Ez eddig elsősorban közös kutatási programokban, az azokból megvalósuló publikációkban, előadók meghívásában nyilvánult meg. 2022-ben a két intézmény vezetősége úgy döntött, hogy az eddigi közös munkát együttműködési szerződés keretében folytatja és kiegészíti az oktatás területével is (oktatócseré, graduális és posztgraduális képzésben résztvevő hallgatók cseréje, ven-

déglőadók meghívása stb.). Az elhatározást tett követte és múlt év júniusában az Aldo Moro Egyetem részéről **Prof. ssa Grazia Paola Nicchia**, részünkről **Sótonyi Péter** professzor úr aláírta a szerződést a Bári Egyetem Állatorvostudományi Kar Valenzano-i kampuszán.

Az elmúlt évben egy PhD hallgató és egy fiatal klinikus kolleganő töltött 3 – 3 hónapot egyetemünkön. Előbbi el-sősorban a Járványtani Tanszéken volt, de kis időt eltöltött a Szülészeti Tanszéken is, míg utóbbi 3 hónapos látogatása teljes ideje alatt a Lógyógyászati Tanszék munkájában vett részt és tanult a klinika munkatársaitól. Tőlünk 2, a graduális képzésben résztvevő hallgató látogatott 1–1 hónapra Olaszországba (II. féléves gyakorlat).

Június közepén 22 hallgató és két kísérő tanár látogatta meg Alma Materünket és ismerkedtek meg a budapesti és az üllői kampuszal, annak életével. A vendégeket Rektor Úr fogadta és köszöntötte (1. kép), amit a kisállatklinika (kísérők: **Bacsza Móni-**

ka és **Erdei Kristián**) és a könyvtár (**Bordás Lilla**, **Török Dóra** és **Bikádi Katalin**) meglátogatása követett (2-3. kép). Sűrű szakmai program után késői ebéd gyanánt „szendvicss” parti következett, ami ki-

váló lehetőséget biztosított a magyar és olasz hallgatók találkozájára.

Az üllői kampusz meglátogatásakor az olasz vendégeket fogadták a Lógyógyászati Tanszéken és Klinikán és **Prof. Bodó Gábor** megmutatta a hallgatóknak a klinika modern műszereit (MRI, CT, stb.) és mozgalmas életét. Ezután következett a Haszonállatgyógyászati Klinika, ahol **Dr. Horváth András** volt a vendéglátó.

A budapesti és az üllői látogatás mellett egyéb szakmai programot is igyekeztünk szervezni a hallgatóknak. Meglátogattuk a Budapesti Állat- és Növénykertet, ahol betekintést nyertünk az állatorvos kollegák napi munkájába (vendéglátó: **Dr. Soós Endréne** állatorvos).

Látogatást tettünk egy nagy tejlő szarvasmarha telepen is (Enyingi Agrár Zrt; vendéglátók: **Dr. Bartyik János** főállatorvos, főágazatvezető és **Dr. Sulyok Dóra**, állatorvos).

Az olasz vendégeket Üllő Dóra-major parkjában vendégül láttuk egy „grill partira”, ahol tárcsán grillezett különböző húsokat és zöldségeket készítünk és ezeket kóstolhatták meg, majd öblíthették le üdítővel és sörrel, ki-ki kedve szerint. Mindez kiegészült egy kis fogatozással, Dóra-major és környékének bejárásával. (4. kép)

A visszajelzésekből úgy gondoljuk, hogy sikerült egy érdekes és emlékezetes programot összeállítanunk az olasz hallgatóknak. Köszönet érte a segítőknek: **Bacsza Mónika**, **Bordás Lilla**, **Csepreghy Anna**, **Erdei Kristián**, **Horváth András**, **Keresztes Zsuzsanna**, **Lénárt Lea**, **Sinka Anett**, **Toókos Emese**, **Török Dóra**.

Collaboration with the University of Bari Aldo Moro

Visit of students from the Faculty of Veterinary Medicine at the University of Bari Aldo Moro to our University of Veterinary Medicine Budapest

DR. SÁNDOR CSEH

professor

The University of Bari Aldo Moro, a prestigious institution in Southern Italy with a long history, and our institution – one of the first veterinary training schools in the world with more than two centuries of uninterrupted education – have had a collaboration spanning several years between researchers and teachers. This cooperation has mainly involved joint research programs, the resulting publications, and inviting guest lecturers. In 2022, the leaders of both institutions decided to formalize their collaboration through a cooperation agreement, extending it to the educational field (including the exchange of lecturers and students at undergraduate and postgraduate levels, as well as inviting guest

lecturers, etc.). This decision was followed by action, and last June, the leaders of the two institutions – **Prof. Grazia Paola Nicchia** on behalf of the University of Bari Aldo Moro and **Prof. Péter Sótónyi** on our side – signed the agreement at the Valenzano campus of the Faculty of Veterinary Medicine at the University of Bari Aldo Moro.

In the past year, a PhD student and a young clinical colleague spent three months at our university. The former primarily worked at the Department of Epidemiology but also spent some time at the Department of Obstetrics, while the latter participated in the work of the Department of Equine Medicine throughout her three-month stay, learning from the clinic's staff. From our side, two undergraduate students visited Italy for one month each (during their 11th semester practice).

In mid-June, 22 students and two accompanying teachers visited our Alma Mater, getting to know both the Budapest and Üllő campuses and their daily life. The guests were

welcomed by the Rector (photo 1.), followed by visits to the Small Animal Clinic (guided by **Mónika Bacsa** and **Kristián Erdei**) and the library (**Lilla Bordás**, **Dóra Török**, and **Katalin Bikádi**) (photo 2-3.). During their visit to the Üllő campus, the Italian guests were welcomed at the Department and Clinic of Equine Medicine, where **Prof. Gábor Bodó** showcased the clinic's modern equipment (MRI, CT, etc.) and its vibrant day-to-day activities to the students. This was followed by a visit to the Large Animal Clinic, hosted by **Dr. András Horváth**. After the intense professional program, a sandwich party was held, providing an excellent opportunity for Hungarian and Italian students to meet. In addition to the visits to the Budapest and Üllő campuses, we also arranged other professional programs for the students. We visited the Budapest Zoo and Botanical Garden, where we gained insight into the daily work of the veterinarians there (hosted by **Dr. Endréné Soós**, veterinarian). We also visited a large dairy farm (Enying Agrarian Co.; hosts: **Dr. János Bartyik**, Chief Veterinarian and Head of Division, and **Dr. Dóra Sulyok**, veterinarian).

The Italian guests were also hosted at a "grill party" in the park of the Dóra Farm in Üllő, where various grilled meats and vegetables were prepared on a disc grill, which the Italian guests tasted, washed down with soft drinks or beer, whichever they preferred. The event was concluded by a carriage ride around Dóra Farm (photo 4.)

Based on the feedback, we believe we succeeded in putting together an interesting and memorable program for the Italian students. Many thanks to those who helped: **Mónika Bacsa**, **Lilla Bordás**, **Anna Csepreghy**, **Kristián Erdei**, **András Horváth**, **Zsuzsanna Keresztes**, **Lea Lénárt**, **Anett Sinka**, **Emese Toókos** and **Dóra Török**.

Kaliforniából Budapestre: két különböző kultúrában gyökerezve

David Gamba állatorvosi pályához vezető útja nem volt kikövezve. A tudomány, különösképp az orvostudomány, világ életében érdekelte, az állatorvoslásról ugyanakkor nem sokat tudott. Akkor kezdett minden a helyére kerülni, amikor rátalált az Állatorvostudományi Egyetemre Budapesten. Bár családja kezdetben szkeptikus volt – mivel David híres arról, hogy időnként meggondolja magát – támogatták tervében: állatorvos szeretne lenni. Immár, az egyetem ötödik évének kezdetén, biztos abban, hogy helyes döntést hozott.

BULEJKA ALEXANDRA

– Különleges háttérrel rendelkezel, félig magyar, félig amerikai vagy. Mesélnél egy kicsit a családdodról?

– Persze! Valójában édesapám olasz, édesanyám pedig magyar. Mindketten a saját hazájukban nőttek fel, majd később az Egyesült Államokban találkoztak. Én Kaliforniában, San Franciscótól egy órányira születtem és nőttem fel. Édesanyám könyvelő, apám pedig karbantartási munkákkal foglalkozott. Az állatorvosi terület, illetve az orvostudomány teljesen új volt nekem és a családomnak is, bár mondhatjuk, hogy volt kapcsolatunk az állatokkal, mindig voltak macskáink és kutyáink.

– Beszélisz magyarul és olaszul is?

– Akkor kezdtem el magyarul tanulni, amikor ideköltöztünk. Gyerekkoromban édesanyám próbált velem magyarul beszélni, de nagyon macacs voltam és nem akartam megtanulni. Így alapszintű magyartudással érkeztem az országba. Az olaszom még rosszabb, mert apám meg sem próbált tanítani. Amerikában csak angolul beszélünk, de mióta itt vagyok, tanulom a magyart.

„Kemény volt, de összességében egyik vizsgát sem tartom lehetetlennek. Beleteszem a munkát, plusz egy kis szerencse is jól jön mellé. Általában jól szerepelek a vizsgákon, igyekszem nem stresszelni, inkább tudáspróbaként tekinteni rájuk”

– Mikor költöztél Magyarországra?

– 2018-ban, amikor befejeztem a középiskola második évét. A nővérem addigra végzett, és fizioterápiát akart tanulni Magyarországon. Találtunk egy olyan iskolát, ahol online be tudtam fejezni az amerikai tanulmányaimat, de édesanyám szerette volna, ha magyar középiskolába is járok. Amikor ott elkezdődött a tanítás

alig beszéltem magyarul, így gyakorlatilag tanultam a nyelvet, és közben magyarul az összes tantárgyat. Még németül is magyarul tanultam. Egy ideig mindkét középiskolát csináltam párhuzamosan, de végül kimaradtam a magyar iskolából és csatlakoztam az egyetem angol nyelvű képzéséhez. Bevallom, sokkal könnyebb az anyanyelvemen tanulni.

– **Miért jöttél az Állatorvostudományi Egyetemre?**

– Mindig szerettem a tudományos tantárgyakat, majd idővel az orvostudomány iránti érdeklődésem is erősödött. Eleinte az aneszteziológia érdekelt, de amikor felfedeztem az Állatorvostudományi Egyetemet, valami bekattant, mintha egy villanykörte gyulladt volna ki a fejemben. Bár a szüleim kissé szkeptikusak voltak, végül sikerült meggyőznöm őket. Már az ötödik évemet kezdem, szerintem minden jól alakult.

– **Jól tudom, hogy az egyetemi Szenátus tagja vagy?**

– Igen, az első évben évfolyamfelelős voltam, majd másodikban a nemzetközi hallgatók képviselője lettem a hallgatói önkormányzatban, ekkor kerültem be a Szenátusba. Az igazat megvallva, nem nagyon tudtam, hogy mire vállalkozok — azt hittem, hogy ez csak a hallgatói önkormányzat üléseire vonatkozik. Aztán amikor beléptem a terembe, megláttam a sok professzort és **Sótonyi Péter** rektor urat, nagyon meglepődtem. A Szenátusban betöltött szerepem leginkább a nemzetközi hallgatók képviseléről szól; üléseken veszek részt, szavazok különböző ügyekben, és segítek a HÖK-nek a hallgatói rendezvények szervezésében. Ez jó lehetőség a magyar nyelv gyakorlására, és szuper érzés részt venni az egyetemi élet alakításában.

– **Rengeteg tantárgyad volt az elmúlt négy évben. Melyiket szeretted a legjobban? Volt olyan, ami megizzasztott?**

– Minden évben találok egy kedvenc tárgyat, ami aztán motivál a tanulásra. Az első két tanévben az anatómia volt a kedvencem, de összességében is ezt mondanám favoritnak. Annyira élveztem, hogy még demonstrátornak is jelentkeztem a tanszéken. Kiemelem továbbá a gyógyszeriant és a patológiát. Egyébként nehéz olyan tárgyat mondani, ami megizzasztott, mert hajlamos vagyok rengeteg

energiát fektetni a nagyobb modulokba, így azok már nem tűnnek olyan nehéznek. A kisebb tárgyak, azok viszont jelenthetnek kihívást, mert nem fordítok rájuk annyi figyelmet. A legtöbb hallgató azokat a tárgyakat tekinti nehéznek, ahol több anyagot kell megtanulni, de nálam ez valahogy fordítva van.

Ha a legnehezebb vizsgámat kérdezed, akkor az előző féléves lógyógyászatot mondanám. Kemény volt, de összességében egyik vizsgát sem tartom lehetetlenségnek. Beleteszem a munkát, plusz egy kis szerencse is jól jön mellé. Általában jól szerepelek a vizsgákon, igyekszem nem „rástresszelni”, inkább tudáspróba-ként tekinteni rájuk.

– **Már elkezdted írni a szakdolgozatod, mesélnél róla?**

– A Gyógyszertani és Méregtani Tanszéken írom a dolgozatomat, **dr. Gere Erzsébet** irányításával, aki egy fantasztikus mentor. Megérti a hallgatókat és a segítségével hamar elcsajátítottam a tudományos írás fortélyait. Az új gyógyszerek farmakokinetikai és farmakodinámiai tulajdonságainak, valamint antivirális hatásainak vizsgálatával foglalkozom, amelyek a gazdasejt proteázokat gátolják a vírus terjedésének megakadályozására. Tavaly nyáron kezdtem el dolgozni rajta, már publikáltunk egy cikket a kutatásról. Most éppen átírom, hogy novemberben előadhassam majd a TDK-n.

– **Mik a terveid a jövőre nézve? Van konkrét elképzelésed vagy inkább várod a lehetőségeket?**

– Mindkettő. Amikor elkezdtem az egyetemet, akkor nem volt konkrét tervem, és igazából még most sincs teljesen. Bizonyos területek jobban érdekelnek, például kisállatok helyett a haszonállatok, de nyitott vagyok arra is, hogy különböző helyeken szerezzek tapasztalatot. Fontolgom, hogy PhD hallgatóként folytassam tovább a tanulást, ahogy néhány professzorom javasolta, a patológia

területe nagyon érdekelne. Lehetőséges, hogy itt maradok az egyetemen elvégezni a doktorit, de az is lehet, hogy majd olyan helyre megyek dolgozni, ahol gyakorlati tudást szerezhetek. Tetszik az eddigi kutatói és a klinikai munka, így nyitva tartom a szemem, miközben haladok a tanulmányaimmal.

– **Hiányzik Amerika?**

– Nem igazán. Néhány közeli barátommal tartom a kapcsolatot, de nagyon megszerettem az európai életmódot és az itteni kultúrát. Utazgatni szívesen visszamennék az Egyesült Államokba, de nem érzek sürgető vágyat arra, hogy visszaköltözzek, vagy ott dolgozzak. Eleinte vissza akartam menni, de mára megváltozott a véleményem. Szeretem Európát, és bár nem vagyok biztos benne, hogy Magyarországon maradok, de valószínűleg Európán belül dolgozok majd néhány évig diploma után.

– **Mit csinálsz szabadidődben?**

– A koronavírus-járvány előtt kezdtek el érdekelni a régebbi zenék, a 70-esztől a 90-es évekig. Ez odáig vezetett, hogy karácsonyra kaptam egy gitárt és a karantén alatt elkezdtem a YouTube-ról gitározni tanulni.

Mostanában komolyabban foglalkozom az egészségemmel, rendszeresen lejárrok edzeni. Hétfévente általában a családommal töltöm az időt, túrázunk vagy várost nézünk. A szüleim Velencén élnek, ahol közel van a tó, amit körbe lehet biciklizni.

– **Kíváncsi vagyok – a magyar, olasz, amerikai háttérből fakadóan –, hogy milyen ételek kerülnek nálatok az asztalra?**

– Elég változatosak, de a tészta teszi ki a nagy részét – tehát általában az olasz konyha van túlsúlyban. Édesapám főz a legtöbbet, ő már nyugdíjas. Egyébként próbálkozik magyar receptekkel, mint például a lecsó vagy a gulyás. De szoktunk amerikai stílusú grillpartikat is tartani, szóval változatos.

From California to Budapest: Having roots in two different cultures

David Gamba's journey into veterinary medicine wasn't a clear-cut path. Growing up without a connection to the veterinary field, he explored various options within the realm of science and medicine. Only after discovering the University of Veterinary Medicine Budapest did everything seem to fall into place. Despite his family's initial scepticism — since David had been known to change his mind frequently — they supported his decision to pursue a career in veterinary medicine. Now, heading into his fifth year, he's confident that he made the right choice.

ALEXANDRA BULEJKA

– You have a unique background as half Hungarian and half American. Can you tell us a bit about your family?

– Sure! Actually, my dad is Italian, and my mom is Hungarian. They both grew up in their respective countries and met in the United States. I was born and raised about an hour away from San Francisco in California. My mom worked as a bookkeeper, and my dad was involved in maintenance work. Neither of them had any connection to the veterinary field or medicine, so it's all new for me and my family, although I grew up around animals, we always had cats and dogs.

– Do you speak Hungarian and Italian as well?

– I started learning Hungarian after we moved here. Growing up, my mom tried speaking to me in Hungarian, but I was quite stubborn and didn't want to learn it then. So, I only had basic Hungarian knowledge

„I started getting into older music, especially rock and its subgenres, from the 70s to the 90s, just before the pandemic. This interest led me to want to learn guitar, so during the lockdown, I got a guitar for Christmas and began teaching myself through YouTube.“

when I arrived. My Italian is even worse because my dad didn't try to teach me at all. So, it was just English in the U.S., but since moving here, I've been learning Hungarian.

– When did you move to Hungary?

– In 2018, I had just finished my second year of high school in the U.S. My sister had already graduated and wanted to study physiotherapy in Hungary. We found an online American school so I could finish my

American studies while living here, but my mom also wanted me to attend a Hungarian high school. When I joined there, I didn't speak Hungarian, so, I was basically learning Hungarian and then learning all these subjects in Hungarian. Even learning German through Hungarian. I ended up doing both for a while, but eventually, I dropped out of the Hungarian school and joined the international program

here at the University. It's much easier to study in my mother tongue.

– **Why did you choose to study veterinary medicine?**

– I've always been interested in science-related subjects, and as I got older, my interest in medicine grew stronger. At first, I was interested in anaesthesiology, but when I found out about this university, something just clicked, it was a kind of a light bulb moment. Even though my parents were a bit sceptical, I managed to convince them, and now, as I'm heading into my fifth year, I think it's all worked out well.

– **You are a student member of the Senate, am I right?**

– Yes, I started as a class representative in my first year, and then I became an international student representative for the student council in my second year. That's when I got involved with the Senate. To tell you the truth, I didn't know what I was signing up for — I thought it was just student council meetings. But then I walked in and saw many professors and the Rector, I was quite surprised. My role in the Senate is mostly about representing international students, attending meetings, voting on various matters, and helping the HÖK with events. It's been a great way to practice my Hungarian and it's nice to be involved in shaping the university experience.

– **You've had a lot of courses so far. Which one do you prefer, and was there any course that was challenging for you?**

– Each year, I usually find a favourite subject, one that motivates me to study and learn better. In my first two years, that was Anatomy — it's probably my favourite overall. I enjoyed it so much that I became a student demonstrator in the Anatomy department. I also liked Pharmacology and Pathology, which I've taken in the past two years. It's hard for me to pinpoint a subject that was really tough because I tend to put so much effort into the bigger

modules that they don't seem as difficult. The smaller subjects, on the other hand, can be a bit more challenging because I don't give them as much attention. For most students, the bigger subjects are usually harder because there's more material to learn, but for me, it's the opposite.

If I had to name the hardest exam, it might be the recent equine exam from last semester. It was tough, but overall, I don't consider any exam particularly hard. I put in the work, and a little luck helps too. I'm generally fine with all the exams, and I try to stay stress-free by viewing them as knowledge checkpoints rather than something to stress over.

– **You have already started your thesis. Can you tell us about it?**

– Yes, I am writing my thesis in the Department of Pharmacology under the supervision of dr. Erzsébet Gere. She is fantastic, she understands students' situations and made the process of learning to do scientific writing so easy. My topic involves studying the pharmacokinetic and pharmacodynamic properties, as well as the antiviral properties, of some novel drugs that inhibit host-cell proteases to prevent viral spread. I began working on it last summer, and we've already published a paper on the research. Now, I'm rewriting it for the TDK (a student research competition), and I'll present it to the board in November.

– **What are your plans for the future? Do you have a clear direction, or are you waiting for opportunities to come your way?**

– It's a bit of both. When I joined the university, I didn't have a clear plan, and I still don't entirely. I'm leaning towards certain fields, like large animals rather than small animals, but I'm open to working in different environments for the experience. I'm also considering pursuing a PhD, as some professors have suggested, especially in Pathology, which I find very interesting.

I might stay here at the university in Hungary to do the PhD and possibly work in the field to gain some practical experience. I've enjoyed the work I've done so far, both in research and in clinics, so I'm keeping my options open as I move forward.

– **Do you miss the U.S.?**

– Not really. I keep in touch with a few close friends there, but I've really grown to like the European lifestyle and culture. I'd like to do more travelling in the U.S., but I don't feel any urge to go back, work there, or do anything more than visit. This is different from how I felt when I first joined the university, as I initially wanted to return to the U.S., but my mind has changed now. I like being in Europe, and while I'm not sure if I'll stay in Hungary, I think I'll probably remain in Europe for at least a couple of years after graduation.

– **What do you do in your free time?**

– I started getting into older music, especially rock and its subgenres, from the 70s to the 90s, just before the pandemic. This interest led me to want to learn guitar, so during the lockdown, I got a guitar for Christmas and began teaching myself through YouTube. Lately, I've started taking my health more seriously and began exercising more regularly. On weekends, I usually spend time with my family, travelling around Hungary, visiting different towns, or sometimes hiking. They live in Velence, so it's easy to go biking around the lake.

– **I am curious - what kind of food do you eat at home, given your Hungarian, Italian, American heritage?**

– Our meals are quite diverse, but pasta is a big part of our diet — so usually, we eat something Italian-based. My dad, who's retired now, does most of the cooking and has tried picking up some Hungarian recipes, like lecsó and gulyás. We still have American-style barbecues sometimes, so our meal plan is pretty varied.

School with a View

It's difficult to find words after such a ceremony, one that touches not only our minds but our hearts as well. Students just beginning their studies should never forget that this is the only veterinary university in the country. For every veterinarian in Hungary, this is their Alma Mater, representing a unifying force that future generations must also preserve.

This quote is from the closing remarks of Rector **Dr. Péter Sótónyi**. Indeed, it was difficult to speak in that moment, but after the emotions have settled, it's worth reflecting on what we saw and heard.

During the presentation of the jubilee diplomas, veterinarians who graduated decades ago illustrated the living map of Hungary. It was moving to see the married couple of Iron Diploma vets from Békéscsaba. A colleague whose doctoral inauguration was in 1974 returned home from as far as the United States for the occasion.

For those with an interest in our university's history, there was a true surprise: a "piece of circumstantial evidence" that confirmed the Rector's opening statement.

At the academic year opening ceremony, alongside academician **Gábor Náray-Szabó**, Chairman of the Board of Trustees of the Marek József Foundation, which maintains the university, 84-year-old Professor **Horst Erich König** was awarded an honorary doctorate. He was born in 1940 in a Transylvanian Saxon village called Talmesch (Nagytaalmács in Hungarian). He became a veterinary doctor in Bucharest. Our Senate awarded him our highest honour in recognition of his scientific achievements. His work, *Anatomy of Domestic Animals*, has just been published in Hungarian and was

presented during the first Anatomy lecture.

In his speech thanking for the honorary doctorate, Professor König mentioned that his family had close ties to Hungary. Around 1910, his father was taken in by a Hungarian family, where he learned the language well. He was immensely proud of being able to read Hungarian newspapers.

What's most interesting for the purpose of this note is that Professor König, too, was touched by the spirit of our Alma Mater. His uncle, **Michael Bonfert**, studied veterinary medicine in Budapest. We were able to confirm this easily, as Professor König remembered his uncle in the July 8, 2012, edition of *Siebenbürgische Zeitung* on the 125th anniversary of his birth. As he wrote, Bonfert was born in Heltau (Nagydisznód) and studied at the University of Veterinary Medicine from 1906 to 1912. During his studies, he spent a semester abroad in Berlin and completed internships at the veterinary schools in Vienna and Munich. He graduated with a veterinary diploma and began

working as a scientific assistant at the Department of Animal Breeding under Professor Oszkár Wellmann. During his assistantship, he was drafted into the army as a horse veterinarian. After the war, he returned to his former institute, where he completed a dissertation on the topic of "dental age determination in horses." His work is available in our library. He received our university's golden diploma in 1965.

Professor König was inspired by his example when choosing the veterinary profession!

In our magazine, we regularly feature current Hungarian and international students, as well as those born abroad with Hungarian ancestry. No one knows yet who among them might become the future honorary doctorate recipient...

When the time comes, perhaps future scholars will turn to our journal for information

Gusztáv Balázs

Dr. Péter Sótónyi Begins His Third Term as Rector

Dr. Tamás Sulyok, President of the Republic of Hungary, has appointed Dr. Péter Tamás Sótónyi, Professor at the University of Veterinary Medicine Budapest, to continue his duties as Rector from September 27, 2024, until September 26, 2029. The letter of appointment was handed over on July 8 at the Sándor Palace.

*The start of the new rectoral term coincided with Dr. Péter Sótónyi's 70th birthday and the publication of a book on his career, titled *From Equestrian Sports to Veterinary Medicine*. In honour of these occasions, a celebration was held in the university's main hall on September 27.*

Before the event, veterinary students arrived at the residence of the professor, who is beginning his third term as rector, to congratulate him. A brass band played processional music. **Kristóf Harsányi**, president of the Student Council, highlighted: "Dr. Péter Sótónyi spared no effort, even shedding blood, sweat and tears to fight for causes no one else believed in. He regained the name and autonomy of our Alma Mater. Thanks to him, students live in a safe and supportive community."

Following the congratulatory speeches, the honouree, along with his wife, travelled by carriage to the István Street campus.

In the main hall, **Dr. Tibor Németh**, Vice-Rector for Clinical Affairs and Professor of Surgery, reminisced about their collaboration, which began with their first meeting 40 years ago.

Prime Minister **Viktor Orbán** greeted the honouree in a letter, stating:

"Dear Rector,

I believe I speak for many when I say it was a fortunate turn of events that life rewrote the plans you had as a

child. Thanks to this, Hungary today can be proud of a world-renowned researcher whose dedicated work has greatly contributed to elevating the standard of Hungarian veterinary education to an internationally

outstanding level. We are grateful not only for the fact that your love for horses steered you toward healing and anatomy rather than archaeology but also because you remained committed to restoring the historic stature of Hungarian equestrian culture. Thank you for everything you have done as a scientist and a teacher for the healing of animals and the development of veterinary anatomy, with passion and the power of science. On the occasion of your birthday, please allow me to stand among your congratulating family and friends and extend my own respectful greetings, wishing you many more years of good health, success, and enjoyment of riding. God bless you and give you a long life!"

Balázs Hankó, Minister for Culture and Innovation, also sent his thoughts in a letter, stating that "Without Péter Sótónyi, the University of Veterinary Medicine Budapest would not look as it does today, and it is quite possible that it would not have regained its autonomy."

Dr. Béla Merkely, Rector of Semmelweis University, emphasized, "Semmelweis University and the University of Veterinary Medicine were once part of the same institution, and our collaboration has lasted exactly 238 years. Both are true flagship institutions, excelling with outstanding

Photo: Anikó Horváth

domestic and international achievements, significant foreign student training, and forward-looking plans."

Dr. Péter Sótónyi has earned the trust placed in him, and trust will give rise to more trust. According to **Dr. Sándor Wladár**, Olympic champion swimmer and veterinarian, "This birthday could not be celebrated more appropriately than by the realization of the developments over the next five years, which I am convinced will place the university among the top-ranking institutions internationally."

Noémi Madarász, speaking on behalf of the alumni, congratulated the honouree, saying, "He embodies values that students can proudly build upon. He was our mentor and has become a role model we could always rely on for encouraging words."

"Thanks to him, we current students can proudly say we attend the newly independent University of Veterinary Medicine Budapest. His dedicated work has enabled the continuous development of our campus, which has now become one of the best-equipped and most outstanding universities in the country," said **Gergő Kurucz**, a veterinary student and frequent organizer and host of university events.

„We work together under one roof for the health of horses”

Dr. Zoltán Bakos is an associate professor and deputy head of the Department and Clinic of Equine Medicine. I spoke with him in Üllő, where he shared that he chose the veterinary path in primary school. Although he gained experience in internal medicine both in Europe and overseas, he found his true home in Hungary. His commitment to karate dates nearly back to his career choice. The following is an excerpt from our interview.

GUSZTÁV BALÁZS

– I was born in 1970 in Szolnok, and by the time I was nine years old, I had decided to become a veterinarian. My parents had friends living on farms, where I spent weeks, sometimes entire summers. My paternal grandfather was a blacksmith who shod horses. I started my university studies in 1989. Although my close family no longer lives in Szolnok, my connection to karate remains strong. That's where I started practising this martial art, and I am still a registered athlete with the club to this day.

– When did horses first captivate you in your profession?

– From the very beginning. In Szolnok, I mostly encountered draft horses. As a university student, I wrote my thesis on the calcium metabolism of operated colic horses under the guidance of **Dr. Zoltán Lukács** at the equine hospital at the time. By my fourth year, I was regularly assisting with the work at the equine hospital. After graduation, I started working there as soon as my internship ended. Professor **Károly Vörös** was my mentor for many years, and I also learned a great deal from Professor **József Tóth**, with whom I now have the opportunity to work again since his return from Germany.

– I also heard that you became an internist at the equine hospital when

it was still located on István Street, but you didn't shy away from surgery either.

– It's common practice worldwide for some equine internists to participate in colic surgeries. Before we moved to Üllő, our team was much smaller than it is today. To handle our regular duties, we needed four surgeons. I joined the three surgeons as the fourth one.

– You got involved in writing textbooks at a young age. We can see your name among the authors in the second volume of Veterinary Internal Medicine, published in 2002.

– It was a great honour even to be asked to write the chapter on neurological diseases in horses. Since then, we've gained a lot of new knowledge. Diagnostic methods and treatments for many diseases have fundamentally changed, and new diseases have also been described. Professor **Gábor Bodó** and I are planning to compile a modern textbook exclusively focused on horses.

– After the turn of the millennium, you also tested yourself abroad...

– I spent nearly a decade abroad with

my family in two countries. I started working in the UK and then taught for three years at the University of the West Indies. After that, we moved back to England, from where I eventually returned home.

– It caused quite a stir in professional circles when you, Dr. Gábor Bodó, and Dr. Annamária Nagy were persuaded to return from abroad, which enhanced the prestige of our institution. What made it worthwhile for you to come to Üllő and stay here?

– It's a tough decision for someone working abroad to decide whether to stay permanently or return home. Those who feel good in their home country and love it tend to choose to return, especially if the conditions for their work are met. It certainly applies to our case. Professor **Péter Sótorny** became dean, and Professor **Gábor Bodó** returned from Switzerland. With their invitation and support, I decided to continue my life here rather than in England.

– What is special about this clinic?

– Besides the modern equipment, what stands out to me is that, unlike many other university clinics, the surgical, internal medicine, and diagnostic imaging teams here work together under one roof for the health of horses, rather than being separated.

– What are you most proud of in your work?

– Among my publications, I would highlight those that are listed in the bibliography of the leading American equine internal medicine textbook. In terms of clinical work, the most rewarding moments are when you can diagnose a disease that has not been previously identified in the country. For example, in 2001, in collaboration with Professor **Vörös** and a few other colleagues, we were the first to describe "Equine Grass Sickness" in Hungary.

The student who won a night-time carriage-driving race during the exam period

Boros Boglárka, an energetic fourth-year veterinary student, frequently brings up horses during our conversation. This is no surprise, as she hails from the Cegléd district, which is known for its vibrant equestrian culture, and just a stone's throw away from Tizsakécske, where the same holds true. Even during exam season, she managed to attend and win a night-time carriage driving competition there. Here's an excerpt from our interview.

GUSZTÁV BALÁZS

– I was born in Cegléd and began competing at the Abony Horse Club. I am now a driver for the Tápiószőlős Equestrian Sports Association with a pair of horses, but I'll also be competing in single-horse driving starting this season.

My parents set an example of an industrious life and support me in everything. My father is a self-employed farmer who grows crops and raises livestock. We have Limousin beef cattle around Cegléd at three different sites. My mother also helps with the family business and works for the South Pest County Agricultural Corp. My older brother earned his degree in agricultural engineering this summer in Gödöllő and now works in the family business.

– **Your ties to agriculture explain a lot...**

– I am fortunate because all four of my grandparents are still alive. Some of them are already over 80 years old but remain active. My father's parents just celebrated their 60th wedding anniversary, and we organized a ceremony where they renewed their vows, followed by a family lunch.

We always prepare something for family celebrations. When I was younger, I used to write poems for such

events. Since I've spent so much time with my grandparents, it was never easy to choose which rhymed memories to include. I'm sure that if I hadn't known them, I wouldn't be attending this university. They instilled in me a love for animals and taught me that you must care for and pay attention to livestock.

My paternal grandparents live in the rural areas around Cegléd. My horses are kept at their place—two Lipizzaner cross-bred geldings that I compete with. I learned carriage driving from my grandfather. Initially, I competed with his horses. While I'm in Budapest, he helps care for the horses. At 85 years old, he even acts as a backup driver on my team.

– **When did you decide to pursue a career in veterinary medicine?**

– I decided pretty late because I'm interested in everything. I studied at Kossuth Lajos High School in Cegléd and loved all subjects. There's so much stimulation in the world, and everything is interesting, so I tried many things. I worked on a

chrysanthemum plantation, at a beach resort, and in a restaurant. My family never told me what to do; they left the decision entirely up to me. Still, my upbringing greatly influenced my career choice. I'll confess I chose this university partly because I don't like staying in one place, and with this profession, I could travel the world. That's why I plan to start my career as a mobile veterinarian.

– **Was it easy to get into the University of Veterinary Medicine?**

– No. By the time I decided to apply here, I was already in my final year, and I hadn't properly prepared for the A-level exams. As soon as I found out I wasn't admitted to the University, I became convinced this was the only thing I wanted to do. It wasn't even a question that I would reapply. I believe everything happens for a reason. Whatever situation life throws at me, I try to make the best of it. I feel the gap year was necessary, and I used it well. I went to work and bought the competition carriage I still use today. Had I been admitted the first time, I might have quit carriage driving. That was the year I started competing at a more serious level, and now as a student, what keeps me going is being able to compete.

– **How do you envision your future?**

I have so many plans; I don't even know where to start. As I mentioned, I want to be a mobile veterinarian. But anything could happen by the time I graduate. My equestrian and non-equestrian friends and family members know they can call me any time if their pets get sick. I don't want to shut myself off from anything. However, I keep in mind what an older vet once told me: "You can decide to do everything, but then you won't be truly good at anything." According to him, you have to choose one thing and be excellent at it. But which one should I choose?

Parki piknik: omlósra sütve

Herczeg Dóra képriportja

